NP-Completitudine
Algoritmi exponenţiali

- **Greedy** probleme de optim
 - este necesară demonstrarea corectitudinii
 - algoritmi polinomiali
- Divide et impera

Programare dinamică

- Greedy probleme de optim
 - corectitudine (v. curs moodle actualizat)
 - algoritmi polinomiali
- Divide et impera subprobleme de acelaşi tip
 - construirea dinamică a unui arbore (prin împărţirea în subprobleme) urmată de parcurgerea în postordine a arborelui (prin asamblarea rezultatelor parţiale).
 - algoritmi polinomiali
- Programare dinamică

- Greedy probleme de optim
 - corectitudine (v. curs moodle actualizat)
 - algoritmi polinomiali
- Divide et impera subprobleme de acelaşi tip
 - construirea dinamică a unui arbore

(prin împărţirea în subprobleme) urmată de **parcurgerea în postordine a arborelui** (prin asamblarea rezultatelor parţiale).

- algoritmi polinomiali
- Programare dinamică rezolvare de recurenţe->PD-arbore
 - principiu de optimalitate
 - parcurgerea în "postordine" generalizată a PD-arborelui
 - algoritmi polinomiali + pseudo polinomiali

- Complexitatea în timp a algoritmilor joacă un rol esenţial.
- Un algoritm este considerat "acceptabil" numai dacă timpul său de executare este polinomial

Nu ştim algoritm polinomial – problemă grea?

Nu ştim algoritm polinomial – problemă grea?

P = clasa problemelor pentru care există algoritmi polinomiali (determiniști)

Nu ştim algoritm polinomial – problemă grea?

NP

- există algoritm polinomial pentru a testa o soluţie candidat dacă este soluţie posibilă (verificator polinomial)
- ⇒ o problemă NP poate fi rezolvată în timp exponenţial (considerând toate soluţiile candidat)

Nu ştim algoritm polinomial – problemă grea?

NP

- $-P \neq NP$?
- Probleme NP-complete (NP, NP-hard)
 - B \in NP a.î. \forall A \in NP, A \leq p B.
 - Dacă pentru una se găsește algoritm polinomial, atunci P = NP
 - SAT
- Probleme NP-dificile (NP-hard)
 - B a.î. $\forall A \in NP, A \leq p B$.

Nu ştim algoritm polinomial

Demonstrăm NP – dificilă

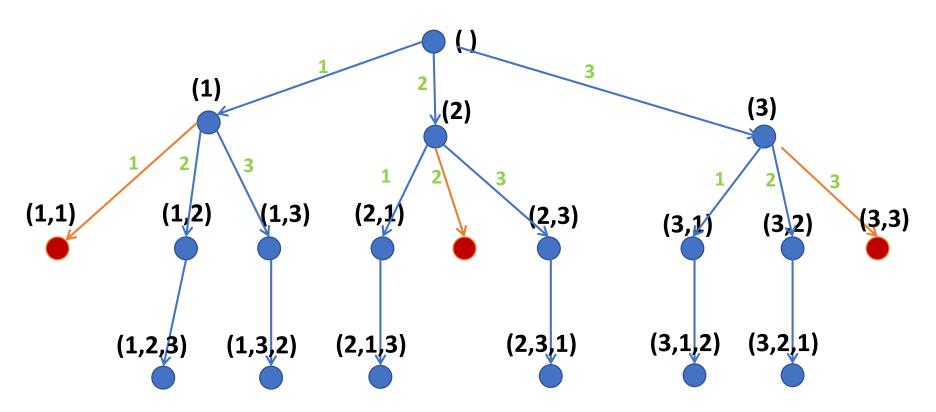
Soluţii:

- algoritmi exponenţiali mai rapizi decât cei exhaustivi (brute force) de căutare în spaţiul soluţiilor: Backtracking,
 Branch & Bound
- ➤ **Compromis**: algoritmi mai rapizi care produc soluţii care nu sunt optime algoritmi **euristici, aleatorii, genetici...**
- ➤ O euristică este o metodă de a clasifica alegerile posibile la un anumit pas (cu scopul de a determina o alegere optimă a pasului următor) în explorarea spațiului soluțiilor unei probleme.

Backtracking, Branch and Bound

- Căutare mai "inteligentă" în spaţiul în care se găsesc soluţiile posibile, reprezentate de obicei cu ajutorul vectorilor
- Configuraţiile prin care se trece în procesul de căutare structură arborescentă

• Structură arborescentă – permutări {1, 2, 3}

Parcurgerea completă a arborelui ⇒ algoritm exhaustiv (brute force),
 care consideră toate soluţiile candidat

- Parcurgerea completă a arborelui ⇒ algoritm exhaustiv (brute force),
 care consideră toate soluţiile candidat
- Mai rapid limitarea parcurgerii arborelui prin determinarea de configuraţii care nu pot conduce către soluţii dorite, care nu mai sunt explorate

- Parcurgerea completă a arborelui ⇒ algoritm exhaustiv (brute force),
 care consideră toate soluţiile candidat
- Mai rapid limitarea parcurgerii arborelui prin determinarea de configuraţii care nu pot conduce către soluţii dorite, care nu mai sunt explorate

Diferenţe

- modul în care este parcurs arborele (şi în care se fac limitările)
- = criteriul după care este ales nodul curent
 - tipuri de probleme la care se pretează

Cadru

- $X=X_1 \times ... \times X_n =$ spaţiul soluţiilor posibile
- $\phi: X \to \{0,1\}$ este o **proprietate (constrângere)** definită pe X
- Căutăm un vector $x \in X$ cu proprietatea $\phi(x)$
 - <u>condiții interne</u> pentru x

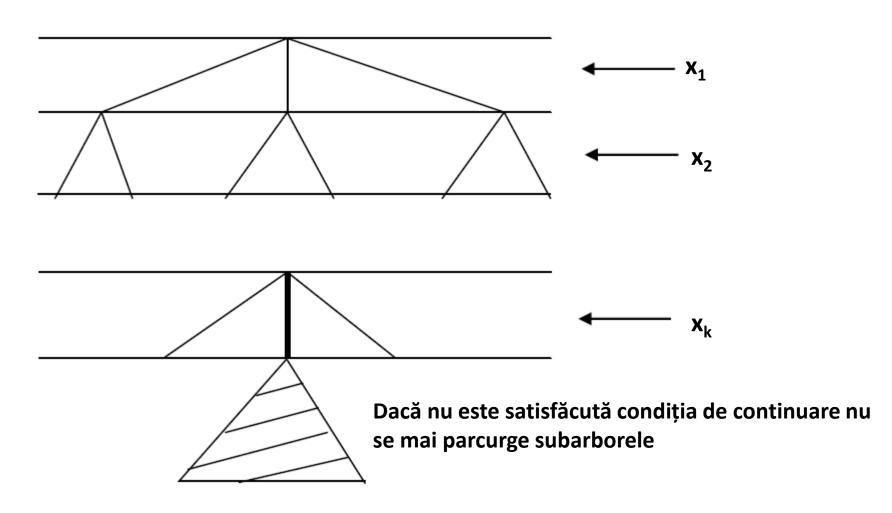
Cadru

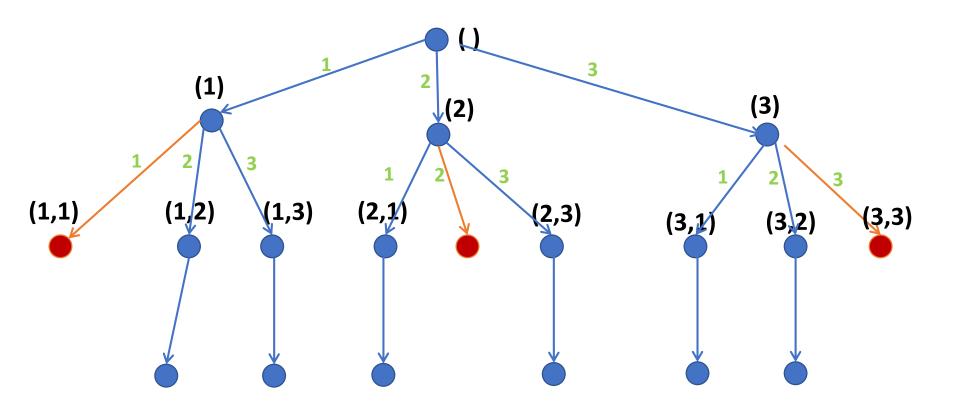
- $X=X_1 \times ... \times X_n =$ spaţiul soluţiilor posibile
- $\phi: X \to \{0,1\}$ este o **proprietate (constrângere)** definită pe X
- Căutăm un vector $x \in X$ cu proprietatea $\phi(x)$
 - <u>condiții interne</u> pentru x

- Vectorul soluție x = (x₁, x₂,...,x_n) ∈ X este construit progresiv,
 începând cu prima componentă. Componenta i va fi completată cu o valoare din domeniul X_i
- Metoda backtracking încearcă micşorarea timpului de calcul prin evitarea generării unor soluţii care nu satisfac condiţiile interne

- Configurațiile corespunzătoare soluțiilor parțiale ("incomplete"), pe care le putem testa dacă pot fi completate până la o soluție posibilă -> condiții de continuare
 - <u>condiții de continuare</u> pentru soluția parțială $y=x_1...x_k$ notate cont_k(x) = condiții de continuare a parcurgerii subarborelui de rădăcină x
 - Se avansează cu o valoare pentru x_k dacă este satisfăcută condiția de continuare cont $_k(x_1,...,x_k)$.
 - Condiţiile de continuare rezultă de obicei din φ. Ele sunt strict necesare, ideal fiind să fie şi suficiente.

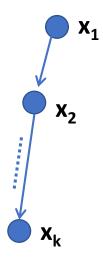
Backtracking = parcurgerea <u>limitată</u> (de condiţiile de continuare)
 <u>în adâncime</u> a unui arbore

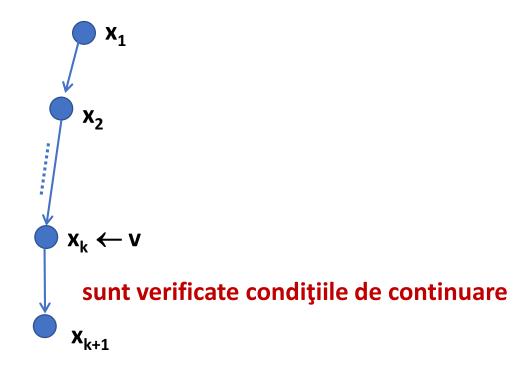

- Cazuri posibile la alegerea lui x_k :
 - ☐ Atribuie şi avansează
 - ☐ Încercare eşuată
 - **☐** Revenire
 - ☐ Revenire după determinarea unei soluţii

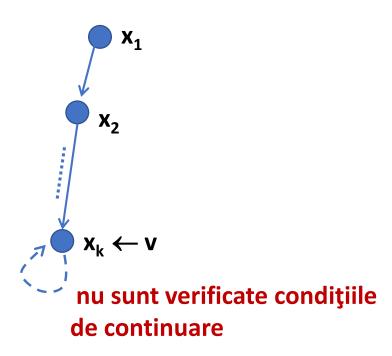
• Cazuri posibile la alegerea lui x_k :

 \square Atribuie o valoare $v \in X_k$ lui x_k şi avansează (sunt verificate condițiile de continuare)

☐ Încercare eşuată (atribuie o valoare $v \in X_k$ lui x_k pentru care nu sunt verificate condițiile de continuare)

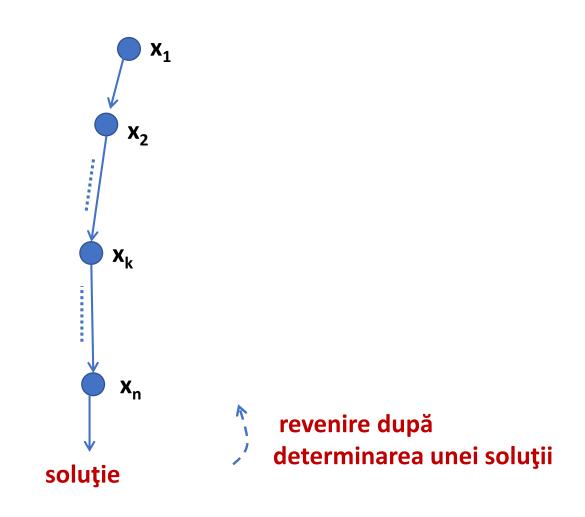

□ Revenire - nu mai există valori v∈X_k neconsiderate

nu mai există valori pentru x_k neconsiderate

☐ Revenire după determinarea unei soluţii

Varianta nerecursivă – pseudocod

– pentru soluţii cu lungime fixă-

Cazul $X_i = \{p_i, p_i + 1, ..., u_i\}$

```
x_i \leftarrow p_i - 1, \forall i=1,...,n
k \leftarrow 1;
```

```
x_i \leftarrow p_i - 1, \forall i = 1, ..., n

k \leftarrow 1;

while k > 0

if k = n + 1

retsol(x); k \leftarrow k - 1; {revenire după o sol.}

else
```

```
x_i \leftarrow p_i - 1, \forall i = 1, ..., n

k \leftarrow 1;

while k > 0

if k = n + 1

retsol(x); k \leftarrow k - 1; {revenire după o sol.}

else

if x_k < u_k {mai sunt valori în X_k}

x_k \leftarrow x_k + 1;
```

```
x_i \leftarrow p_i - 1, \forall i=1, \ldots, n
k\leftarrow 1;
while k>0
  if k=n+1
        retsol(x); k \leftarrow k-1; {revenire după o sol.}
  else
        if x_k < u_k {mai sunt valori în X_k}
              x_k \leftarrow x_k + 1;
            if cont(x_1, ..., x_k)
                  k←k+1; { atribuie şi avansează }
                              { încercare eşuată }
            else
```

```
x_i \leftarrow p_i - 1, \forall i=1,\ldots,n
k\leftarrow 1;
while k>0
  if k=n+1
        retsol(x); k \leftarrow k-1; {revenire după o sol.}
  else
        if x_k < u_k {mai sunt valori în X_k}
              x_k \leftarrow x_k + 1;
            if cont(x_1, ..., x_k)
                  k←k+1; { atribuie şi avansează }
                              { încercare eşuată }
            else
        else x_k \leftarrow p_k - 1; k \leftarrow k - 1; { revenire }
```

Cazul general

```
• C_k = multimea valorilor consumate din X_k
C_i \leftarrow \emptyset, \forall i;
k\leftarrow 1:
while k>0
 if k=n+1
     retsol(x); k \leftarrow k-1; {revenire după o soluție}
 else
       if C_{\nu} \neq X_{\nu}
          alege V \in X_{k} \setminus C_{k}; C_{k} \leftarrow C_{k} \cup \{v\};
          if cont(x_1, ..., x_{k-1}, v)
                    x_k \leftarrow v; k \leftarrow k+1; { atribuie şi avansează
                                            { incercare eşuată }
          else
     else C_{k} \leftarrow \emptyset; k \leftarrow k-1; { revenire }
```

Varianta recursivă

```
• X_i = \{p_i, p_i + 1, ..., u_i\}
```

• Apelul iniţial este: back (1)

```
procedure back(k)
  if k=n+1
     retsol(x) {revenire dupa solutie}
  else
```

end.

```
• X_i = \{p_i, p_i + 1, ..., u_i\}
```

Apelul iniţial este: back (1)

```
procedure back(k)
  if k=n+1
     retsol(x) {revenire dupa solutie}
  else
     for (i=\mathbf{p_k}; i<=\mathbf{u_k}; i++) {valori posibile}
          x<sub>k</sub>\leftarrowi; {atribuie}
```

end.

```
• X_i = \{p_i, p_i + 1, ..., u_i\}

    Apelul iniţial este: back (1)

     procedure back(k)
      if k=n+1
           retsol(x) {revenire dupa solutie}
      else
           for (i=p_k; i\leq u_k; i++) {valori posibile}
                                            {atribuie}
                   x_{k} \leftarrow i;
                   if cont(x_1, ..., x_k)
                    back(k+1); {avanseaza}
                     {revenire din recursivitate}
```

end.

Exemple

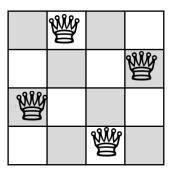
Exemple – de ştiut

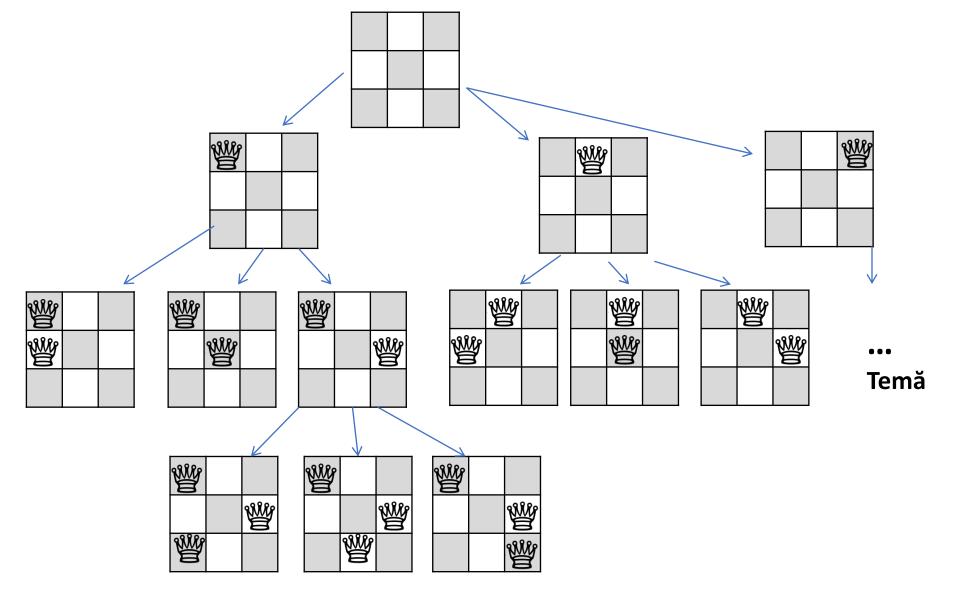
- Permutări, combinări, aranjamente
- Colorarea hărților
- Problema ciclului hamiltonian

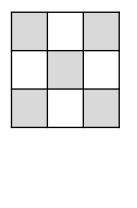
Pentru a testa condiţiile de continuare ϕ_k (x_1 , ..., x_k) vom folosi funcţia cont (k)

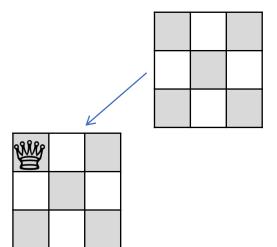
Se consideră un caroiaj n×n.

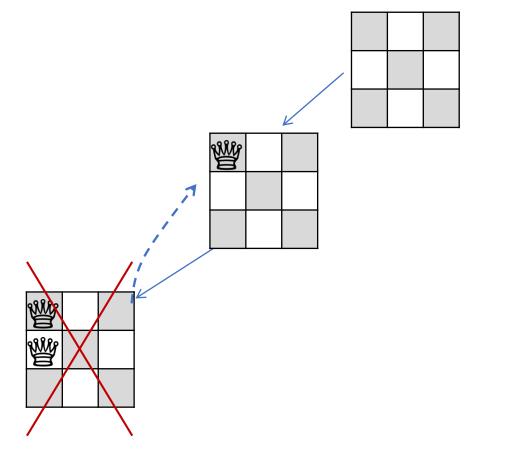
Prin analogie cu o tablă de şah (n=8), se doreşte plasarea a n dame pe pătrăţelele caroiajului, astfel încât să nu existe două dame una în bătaia celeilalte

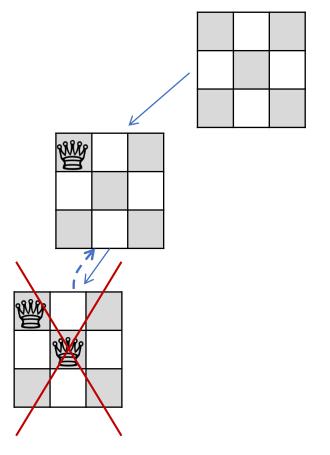

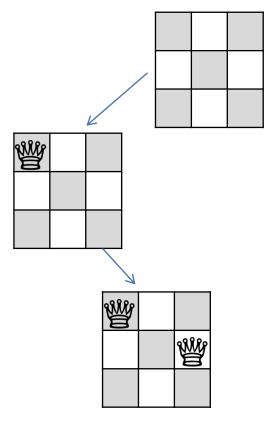

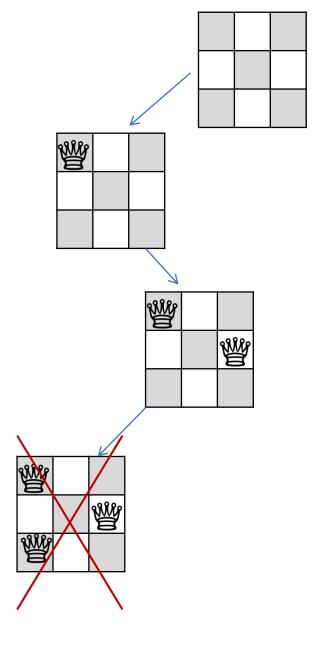

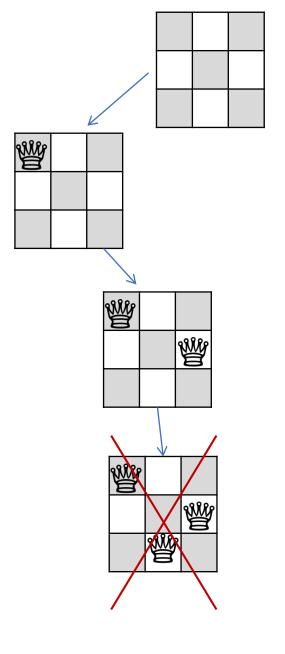

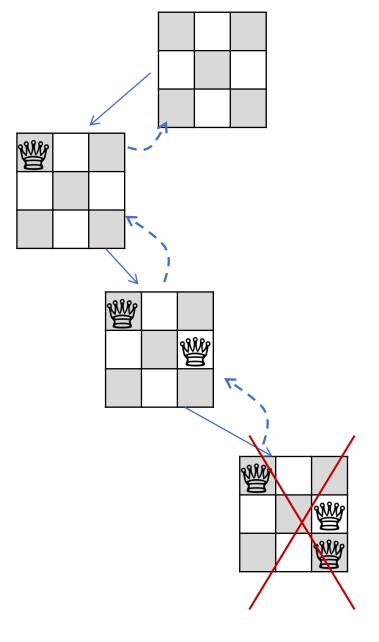

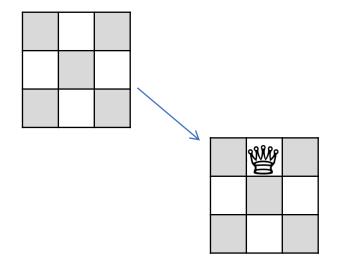

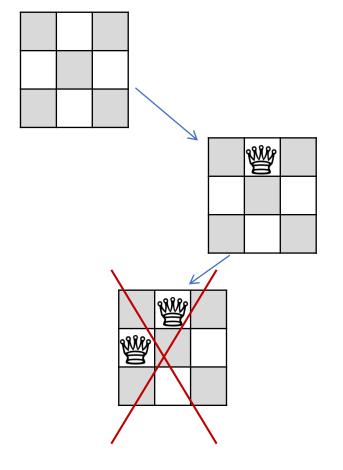

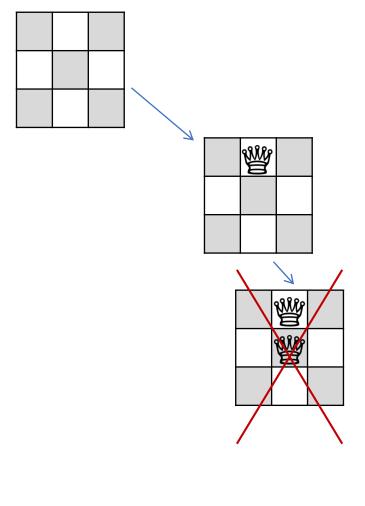

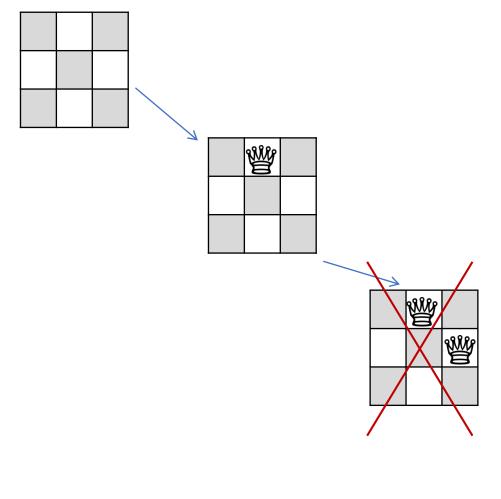

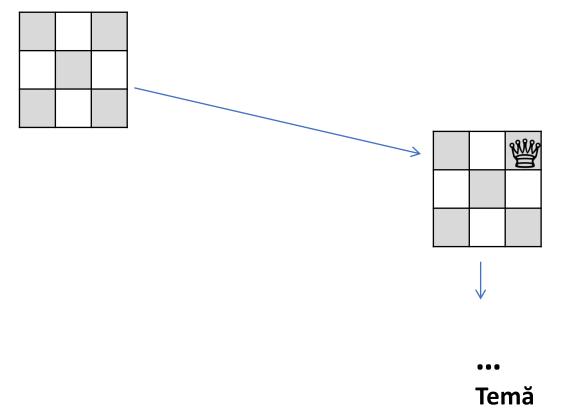

Reprezentarea soluţiei

Condiţii interne (finale)

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, unde \mathbf{x}_k = coloana pe care este plasată dama de pe linia \mathbf{k} \mathbf{x}_k \in \{1, 2, ..., n\} (\mathbf{p}_k = 1, \mathbf{u}_k = n)
```

Condiţii interne (finale)

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, unde \mathbf{x}_k = coloana pe care este plasată dama de pe linia \mathbf{k} \mathbf{x}_k \in \{1, 2, ..., n\} (\mathbf{p}_k = 1, \mathbf{u}_k = n)
```

Condiţii interne (finale)

```
pentru orice i \neq j: x_i \neq x_j și |x_i - x_j| \neq |j - i|
```

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, unde \mathbf{x}_k = coloana pe care este plasată dama de pe linia \mathbf{k} \mathbf{x}_k \in \{1, 2, ..., n\} (\mathbf{p}_k = 1, \mathbf{u}_k = n)
```

Condiţii interne (finale)

```
pentru orice i \neq j: x_i \neq x_j și |x_i - x_j| \neq |j - i|
```

Condiţii de continuare – pentru x_k

```
pentru orice i < k: x_i \neq x_k și |x_i - x_k| \neq k - i
```

Implementare - varianta recursivă

```
boolean cont(int k) {
  for(int i=1;i<k;i++)
    if((x[i]==x[k]) || (Math.abs(x[k]-x[i])==k-i))
      return false;
  return true;
}</pre>
```

Implementare - varianta recursivă

```
boolean cont(int k) {
  for (int i=1; i < k; i++)
    if((x[i] == x[k]) \mid | (Math.abs(x[k] - x[i]) == k-i))
        return false;
   return true;
void retsol(int[] x) {
  for (int i=1; i<=n; i++)
     System.out.print("("+i+","+x[i]+") ");
  System.out.println();
```

Implementare - varianta recursivă

```
void backrec(int k) {
    if(k==n+1)
        retsol(x);
   else
        for (int i=1; i <= n ; i++) { //X_k}
          x[k]=i;
           if (cont(k))
             backrec(k+1);
```

Implementare - varianta nerecursivă

```
void back() {
  int k=1;
  x=new int[n+1];
  for (int i=1; i <=n; i++) x[i]=0;
  while (k>0) {
    if (k==n+1) { retsol(x); k--; }//revenire dupa sol
    else{
        if(x[k] < n) {
                                   //revenire
        else{
```

Implementare - varianta nerecursivă

```
void back() {
  int k=1;
  x=new int[n+1];
  for (int i=1; i <=n; i++) x[i]=0;
  while (k>0) {
    if (k==n+1) { retsol(x); k--; }/revenire dupa sol
   else{
        if(x[k] < n) {
                                //atribuie
         x[k]++;
         if (cont(k)) k++; //si avanseaza
        else{ x[k]=0; k--; } //revenire
```

 Să se genereze toate şirurile de n paranteze ce se închid corect (n par)

 Să se genereze toate şirurile de n paranteze ce se închid corect (n par)

• Numărul de şiruri corecte = $C_{n/2}$ (numerele lui Catalan – v. PD)

Reprezentarea soluţiei

Condiţii interne (finale)

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, \text{ unde } \mathbf{x}_k \in \{'(', ')'\}
```

Condiţii interne (finale)

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, \text{ unde } \mathbf{x}_k \in \{'(', ')'\}
```

Condiţii interne (finale)

```
Notăm dif = nr_{(} - nr_{)}

dif = 0

dif \ge 0 pentru orice secvență \{x_1, x_2, ..., x_k\}
```

Șiruri corecte de paranteze

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, \text{ unde } \mathbf{x}_k \in \{'(', ')'\}
```

Condiţii interne (finale)

```
Notăm dif = nr_{(} - nr_{)}

dif = 0

dif \ge 0 pentru orice secvență \{x_1, x_2, ..., x_k\}
```

```
dif ≥ 0 -> doar necesar
```

Șiruri corecte de paranteze

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, \text{ unde } \mathbf{x}_k \in \{'(', ')'\}
```

Condiţii interne (finale)

```
Notăm dif = nr_{0} - nr_{0}
dif = 0
dif \geq 0 pentru orice secvență \{x_{1}, x_{2}, ..., x_{k}\}
```

```
dif ≥ 0 -> doar necesar
dif ≤ n-k -> şi suficient
```

```
void back() {
    dif=0;
    back(1);
}
void back(int k) {
    if(k==n+1)
        retsol(x);
    else{
```

```
void back() {
   dif=0;
  back(1);
}
void back(int k) {
   if(k==n+1)
       retsol(x);
   else{
       x[k]='(';
       dif++;
       if (dif \ll n-k)
          back(k+1);
       dif--;
```

```
void back() {
   dif=0;
   back(1);
}
void back(int k) {
   if(k==n+1)
       retsol(x);
   else{
       x[k] = '(';
       dif++;
       if (dif \ll n-k)
          back(k+1);
       dif--;
       x[k]=')';
       dif--;
       if (dif >= 0)
          back(k+1);
       dif++;
```

Șiruri corecte de paranteze

• Implementare nerecursivă -temă

• Fie vectorul $a=(a_1,...,a_n)$. Să se determine toate subșirurile crescătoare de lungime maximă.

• Fie vectorul $a=(a_1,...,a_n)$. Să se determine toate subșirurile crescătoare de lungime maximă.

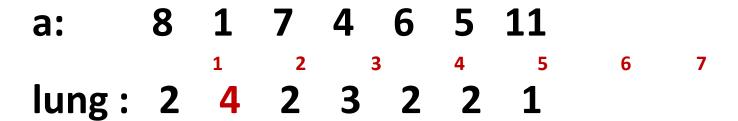
Subproblemă:

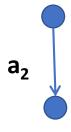
```
lung[i] = lungimea maximă a unui subşir crescător ce
începe pe poziția i
```

Soluţie problemă:

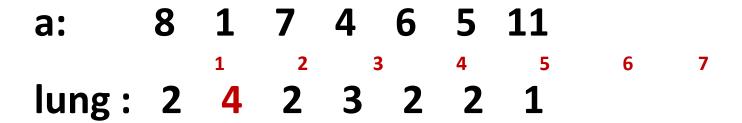
```
lmax = max\{lung[i] | i = 1,2,...,n\}
```

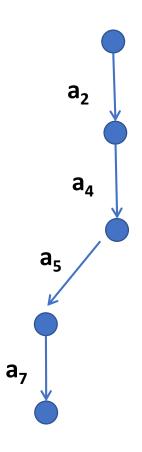
Subșirurile crescătoare maxime

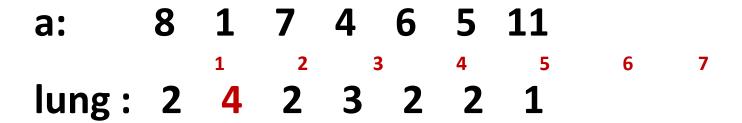

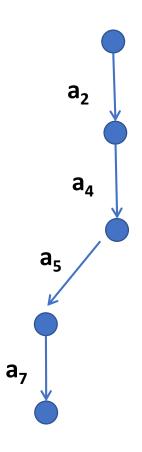
Subşirurile crescătoare maxime

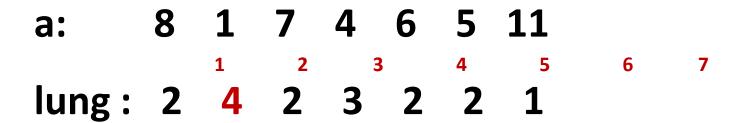

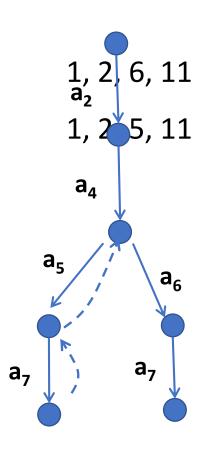

Subşirurile crescătoare maxime

• Reprezentarea soluţiei

Condiţii interne (finale)

Reprezentarea soluţiei

$$\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_{lmax}\}$$
, unde $\mathbf{x}_k \in \{1, ..., n\}$ poziție din vectorul a

Condiţii interne (finale)

$$ax_1 < ax_2 < \ldots < ax_{1max}$$

Reprezentarea soluţiei

$$\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_{lmax}\}$$
, unde $\mathbf{x}_k \in \{1, ..., n\}$ poziție din vectorul a

Condiţii interne (finale)

$$ax_1 < ax_2 < \ldots < ax_{1max}$$

```
lung[a[x_1]] = lmax

x_{k-1} < x_k   ax_{k-1} < ax_k   lung[x_k]=lung[x_{k-1}]-1
```

```
if (k==lmax+1) { //retsol();
    for (int i=1; i<=lmax; i++)
                System.out.print(a[x[i]]+" ");
       System.out.println();
}
else
    for (int j=x[k-1]+1; j <=n; j++) {
         x[k] = \dot{j};
            for(int i=1;i<=n;i++)</pre>
                 if (lung[i]==lmax) {
                        x[1] = i;
                        scrie(2);
```

void scrie(int k) {

```
void scrie(int k) {
    if (k==lmax+1) { //retsol();
         for (int i=1;i<=lmax;i++)</pre>
                    System.out.print(a[x[i]]+" ");
           System.out.println();
    }
    else
         for (int j=x[k-1]+1; j <=n; j++) {
             x[k] = \dot{j};
             if ((a[x[k-1]] < a[x[k]]) &&
                      (lung[x[k-1]]==1+lung[x[k]]))
                      scrie(k+1);
                for(int i=1;i<=n;i++)
                     if (lung[i]==lmax) {
                            x[1]=i;
                            scrie(2);
```

Problema satisfiabilităţii SAT

Considerăm o expresie logică în care apar variabilele $\{x_1, x_2, ..., x_n\}$ și negațiile lor $\overline{x_i}$. Știind că expresia este de forma $E = C_1 \wedge C_2 \wedge ... \wedge C_m$

unde C_i sunt clauze disjunctive = în care apare doar operatorul V, să se verifice dacă se pot atribui valori variabilelor astfel încât valoarea expresiei să fie true (expresia să fie satisfăcută)

Problema satisfiabilităţii SAT

Considerăm o expresie logică în care apar variabilele $\{x_1, x_2, ..., x_n\}$ și negațiile lor \overline{x}_i . Știind că expresia este de forma

$$E = C_1 \wedge C_2 \wedge ... \wedge C_m$$

unde C_i sunt clauze disjunctive = în care apare doar operatorul V, să se verifice dacă se pot atribui valori variabilelor astfel încât valoarea expresiei să fie true (expresia să fie satisfăcută)

Literal =
$$x_i$$
 sau $\overline{x_i}$

FNC – formă normală conjunctivă

Problema satisfiabilităţii SAT

Considerăm o expresie logică în care apar variabilele $\{x_1, x_2, ..., x_n\}$ și negațiile lor $\overline{x_i}$. Știind că expresia este de forma $E = C_1 \wedge C_2 \wedge ... \wedge C_m$ unde C_i sunt clauze disjunctive = în care apare doar operatorul V, să se verifice dacă se pot atribui valori variabilelor astfel încât valoarea expresiei să fie true (expresia să fie satisfăcută)

k-SAT – fiecare clauză are cel mult k literali

Problema satisfiabilităţii SAT

$$E = (x_1 \lor \overline{x_2}) \land (x_1 \lor x_2 \lor x_3 \lor x_4) \land (\overline{x_1} \lor x_3) \land (\overline{x_4} \lor \overline{x_3})$$

adevărată pentru
$$x_1 = x_2 = x_3 = 1$$
, $x_4 = 0$

- k-SAT = fiecare clauză are cel mult k literali
- k = 2 polinomial
- k = 3 NP-completă

- Generăm toate şirurile binare $x_1x_2...x_n$ (0 = false, 1 = true) şi verificăm pentru fiecare astfel de şir înlocuind în expresia E dacă E devine adevărată
- Dacă găsim un şir pentru care expresia este adevărată oprim generarea

- Generăm toate şirurile binare $x_1x_2...x_n$ (0 = false, 1 = true) şi verificăm pentru fiecare astfel de şir înlocuind în expresia E dacă E devine adevărată
- Dacă găsim un şir pentru care expresia este adevărată oprim generarea

Complexitate?

- Generăm toate şirurile binare $x_1x_2...x_n$ (0 = false, 1 = true) şi verificăm pentru fiecare astfel de şir înlocuind în expresia E dacă E devine adevărată
- Dacă găsim un şir pentru care expresia este adevărată oprim generarea
 - Dacă expresia nu poate fi satisfăcută, atunci se vor genera şi testa toate şirurile binare de lungime n

 $O(2^nm)$

- Putem face verificări pe parcurs ⇒ condiţii de continuare?
- Contează pentru performanţă ordinea în care dăm valori variabilelor? ⇒ euristici

• Condiţii de continuare

Înlocuim valoarea v dată variabilei x_k la pasul k în fiecare clauză C_i din E în care apare x_k sau $\overline{x_k}$.

În clauză literalul corespunzător lui x_k este în una din situațiile:

- devine $1 \Rightarrow$
- devine $0 \Rightarrow$

Condiţii de continuare

Înlocuim valoarea v dată variabilei x_k la pasul k în fiecare clauză C_i din E în care apare x_k sau $\overline{x_k}$.

În clauză literalul corespunzător lui x_k este în una din situațiile:

- devine $1 \Rightarrow pot$ elimina clauza C_i din E
- devine $0 \Rightarrow \text{pot elimina 0 (literalul corespunzător lui } x_k)$ din C_i

Condiţii de continuare

Înlocuim valoarea v dată variabilei x_k la pasul k în fiecare clauză C_i din E în care apare x_k sau $\overline{x_k}$.

În clauză literalul corespunzător lui x_k este în una din situațiile:

- devine $1 \Rightarrow pot$ elimina clauza C_i din E
- devine $0 \Rightarrow \text{pot elimina 0 (literalul corespunzător lui } x_k)$ din C_i

Când nu mai are sens să continuăm (pentru că expresia nu poate fi satisfăcută cu valorile date deja variabilelor)?

Condiţii de continuare

Înlocuim valoarea v dată variabilei x_k la pasul k în fiecare clauză C_i din E în care apare x_k sau $\overline{x_k}$.

În clauză literalul corespunzător lui x_k este în una din situațiile:

- devine $1 \Rightarrow pot$ elimina clauza C_i din E
- devine $0 \Rightarrow \text{pot elimina 0 (literalul corespunzător lui } x_k)$ din C_i

Dacă o clauză devine vidă, dar expresia nu este vidă, atunci încercarea de a da valoarea v lui x_k este eşuată

Condiţii de continuare

Înlocuim valoarea v dată variabilei x_k la pasul k în fiecare clauză C_i din E în care apare x_k sau $\overline{x_k}$.

În clauză literalul corespunzător lui x_k este în una din situațiile:

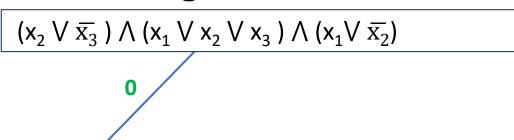
- devine $1 \Rightarrow pot$ elimina clauza C_i din E
- devine $0 \Rightarrow \text{pot elimina 0 (literalul corespunzător lui } x_k)$ din C_i

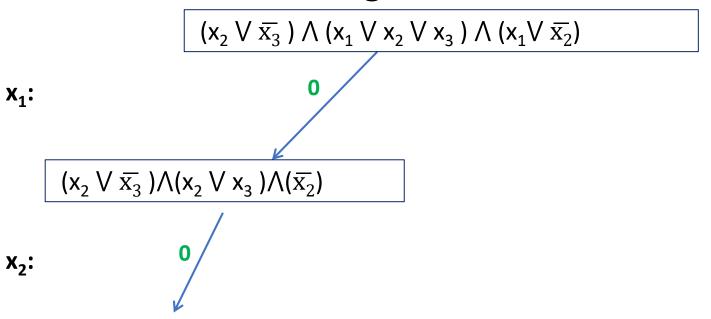
Dacă expresia E devine vidă atunci am găsit o soluție (restul variabilelor pot primi orice valoare)

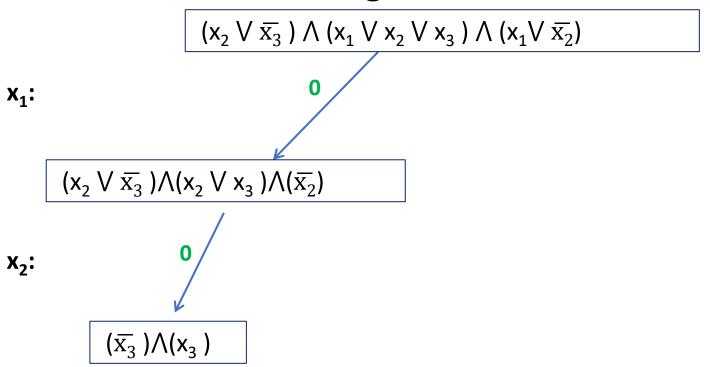
• Temă – backtracking pentru 3-SAT

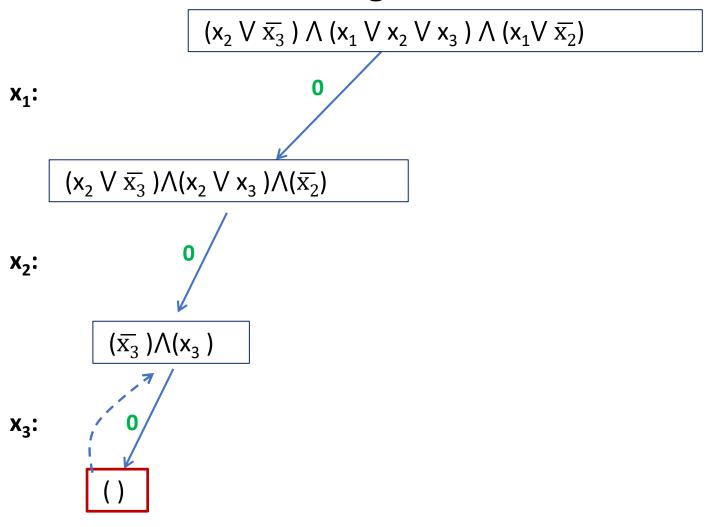
(n variabile, m clauze de lungime cel mult 3 = cu cel mult 3 literali)

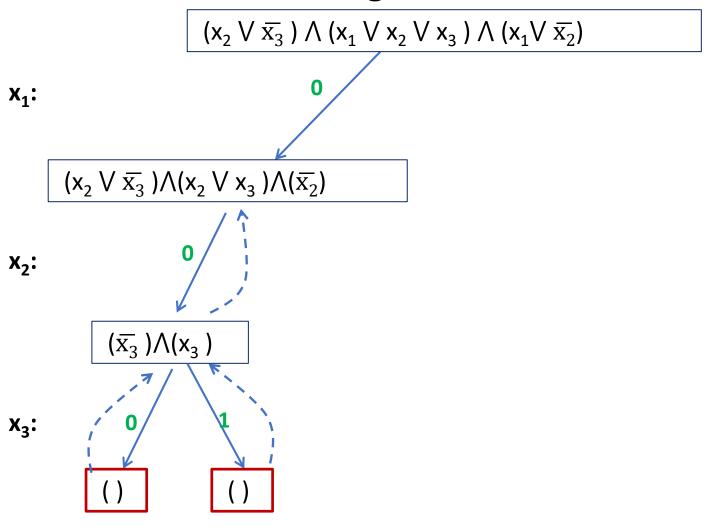
 X_1 :

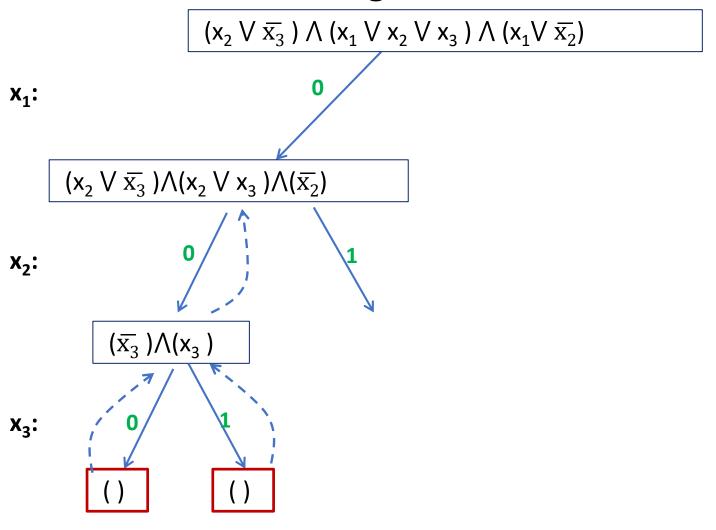

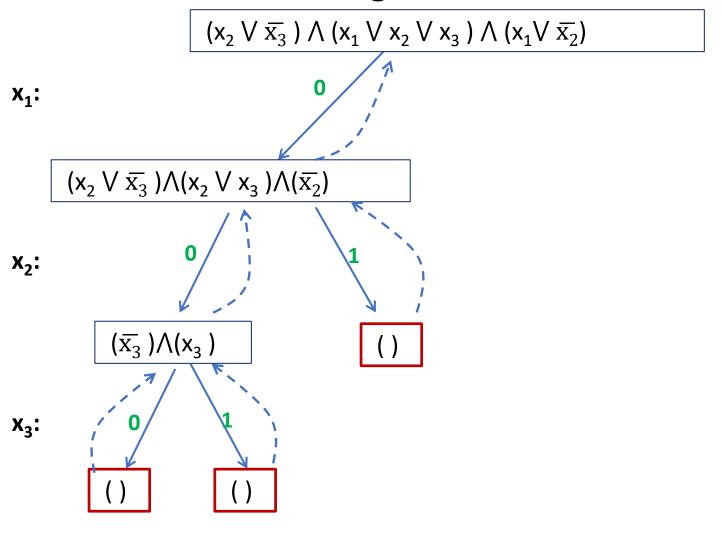

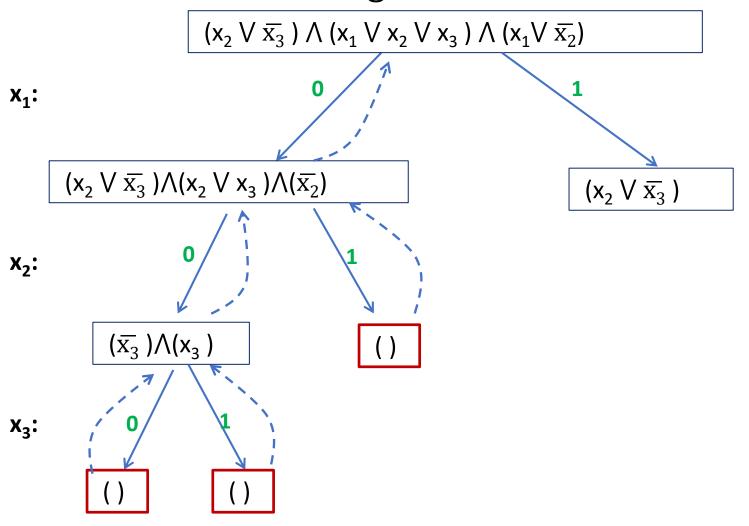

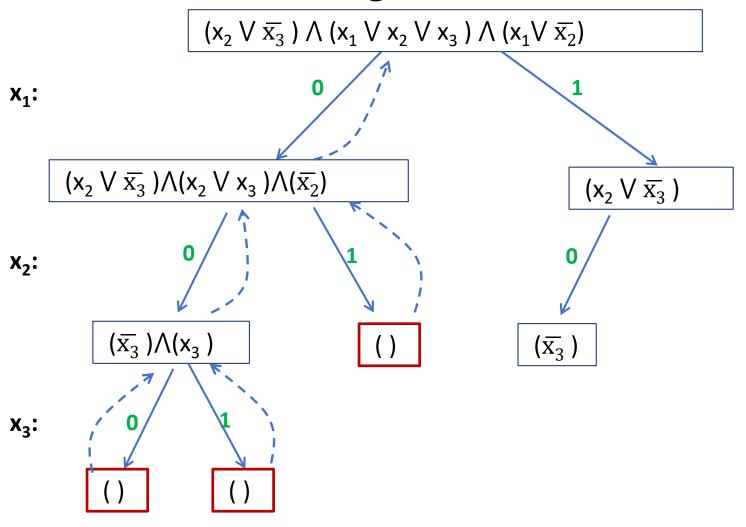

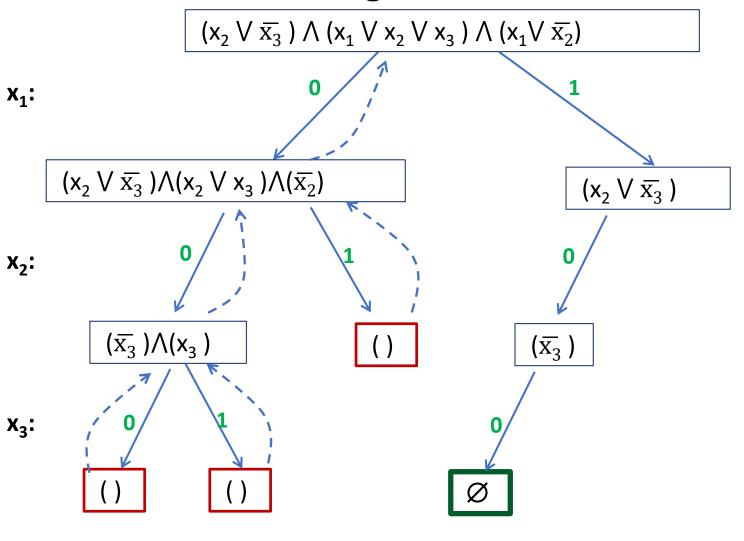

 $E=\emptyset \Rightarrow Soluţie + STOP$

```
procedure back(k, E, V)

if E = \emptyset

scrie true, x STOP

x_k \leftarrow false;

for (C clauza în E care contine x_k)

daca \overline{x_k} \in C atunci

elimina(E, C)

back(k+1,E)

adauga(E, C)
```

back(1)

scrie false

```
procedure back(k, E, V)
   if E = \emptyset
           scrie true, x STOP
      x_k \leftarrow false;
    for (C clauza în E care contine x_k)
        daca \overline{x_k} \in C atunci
               elimina(E, C)
               back(k+1,E)
               adauga (E, C)
        altfel
               reducem(C, k) - eliminam x_k din C
               if C \neq \emptyset
                   back(k+1, E)
                restauram(C, k) - reintroducem x_k in C
```

back(1)
scrie false

```
procedure back(k, E, V)
    if E = \emptyset
           scrie true, x STOP
       x_k \leftarrow false;
    for (C clauza în E care contine x_k)
         daca \overline{x_k} \in C atunci
               elimina(E, C)
               back(k+1,E)
               adauga (E, C)
         altfel
               reducem(C, k) - eliminam x_k din C
               if C \neq \emptyset
                    back(k+1, E)
                 restauram (C, k) - reintroducem x_k in C
  x_k \leftarrow true;
 ... SIMILAR
```

back(1)
scrie false

- Ordinea în care se dau valori variabilelor
 - ⇒ euristici
 - Exemplu
 - întâi dam valori variabilelor care apar în clauze scurte
 - Greedy: literalul care satisface mai multe clauze
- Detectarea de conflicte + formule de logică

```
procedure back(k, E, V) V-multimea variabilelor neselectate
    if E = \emptyset
           scrie true, x STOP
    t \leftarrow alegeVariabila(V)
       x_{+}\leftarrow false;
    for (C clauza în E care contine x_+)
         daca \overline{x}_t \in C atunci
               elimina(E, C)
               back (k+1, E)
               adauga (E, C)
         altfel
                reducem(C, k) - eliminam x_t din C
                if C \neq \emptyset
                    back(k+1, E)
                 restauram(C, k) - reintroducem x_t in C
  x_t \leftarrow true;
 ... SIMILAR
```

back(1, E, {1,2,...,n})

Metoda Backtracking

- Variantele cele mai uzuale întâlnite în aplicarea metodei backtracking sunt următoarele:
 - soluţia poate avea un număr variabil de componente şi/sau
 - dintre ele alegem una care optimizează o funcție dată

Metoda Backtracking

• Exemplu: Dat un număr natural n, să se genereze toate partițiile lui n ca sumă de numere pozitive

Partiție a lui n =
$$\{x_1, x_2, ..., x_k\}$$
 cu

$$x_1 + x_2 + ... + x_k = n$$

$$4 = 1+1+1+1$$

$$4 = 1+1+2$$

$$4 = 1+3$$

$$4 = 2+2$$

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_k\}, \text{ unde } \mathbf{x}_i \in \{1, ..., n\}
```

Condiţii interne (finale)

Condiţii de continuare

Reprezentarea soluţiei

$$\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_k\}, \text{ unde } \mathbf{x}_i \in \{1, ..., n\}$$

Condiţii interne (finale)

$$\mathbf{x}_1 + \mathbf{x}_2 + \dots + \mathbf{x}_k = \mathbf{n}$$

Pentru unicitate: $\mathbf{x}_1 \le \mathbf{x}_2 \le \dots \le \mathbf{x}_k$

Condiţii de continuare

Reprezentarea soluţiei

$$\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_k\}$$
, unde $\mathbf{x}_i \in \{1, ..., n\}$

Condiţii interne (finale)

$$x_1 + x_2 + ... + x_k = n$$

Pentru unicitate: $x_1 \le x_2 \le ... \le x_k$

Condiţii de continuare

$$\mathbf{x}_{k-1} \le \mathbf{x}_k \longrightarrow \mathbf{x}_k \in \{\mathbf{x}_{k-1}, ..., n\} = \mathbf{X}_k$$

 $\mathbf{x}_1 + \mathbf{x}_2 + ... + \mathbf{x}_k \le n$

Implementare - varianta recursivă

```
void backrec(int k) {
    for (int i=x[k-1];i<=n;i++) {
        x[k]=i;
        if (s+x[k]<=n) ///verif.cond.de cont
        // else return;
```

```
void backrec(int k) {
    for (int i=x[k-1];i<=n;i++) {
        x[k]=i;
        if (s+x[k]<=n) ///verif.cond.de cont
              if (s+x[k]==n) {//este solutie
                  retsol(x, k);
                  return;
        // else return;
```

```
void backrec(int k) {
    for (int i=x[k-1];i<=n;i++) {
        x[k]=i;
        if (s+x[k]<=n) ///verif.cond.de cont
              if (s+x[k]==n) {//este solutie
                  retsol(x, k);
                  return;
             else{
                  s+=x[k];
                 backrec(k+1);
                 s=x[k];
        // else return;
```

```
void retsol(int[] x, int k) {
       for (int i=1;i<=k;i++)
           System.out.print(x[i]+" ");
       System.out.println();
 void backrec() {
       x=new int[n+1];
       x[0]=1; //prima valoare pentru x[1]
       s=0;
       backrec(1);
```

Implementare - varianta nerecursivă

```
void back() {
  int k=1, s=0; int x[]=new int[n+1];
  x[1]=0;
  while (k>=1) {
     if(x[k] < n) {
      x[k]++; s++;
      if (s<=n) {//cont - verif. conditiilor de cont
```

```
void back() {
  int k=1, s=0; int x[]=new int[n+1];
  x[1]=0;
  while (k>=1) {
     if(x[k] < n) 
     x[k]++; s++;
      if (s<=n) {//cont - verif. conditiilor de cont
         if (s==n) {//dc este sol
            retsol(x, k);
            s=s-x[k]; k--;//revenire dupa sol
```

```
void back() {
  int k=1, s=0; int x[]=new int[n+1];
  x[1]=0;
  while (k>=1) {
     if(x[k] < n) 
     x[k]++; s++;
      if (s<=n) {//cont - verif. conditiilor de cont
         if (s==n) {//dc este sol
           retsol(x,k);
           s=s-x[k]; k--;//revenire dupa sol
         else{ k++; x[k]=x[k-1]-1; s+=x[k]; //avansare
```

```
void back() {
  int k=1, s=0; int x[]=new int[n+1];
  x[1]=0;
  while (k>=1) {
     if(x[k] < n) 
     x[k]++; s++;
      if (s<=n) {//cont - verif. conditiilor de cont
         if (s==n) {//dc este sol
           retsol(x,k);
           s=s-x[k]; k--;//revenire dupa sol
         else{ k++; x[k]=x[k-1]-1; s+=x[k]; //avansare
         else{ s=s-x[k]; k--; //revenire
```

• **DE EVITAT** recalcularea lui s la fiecare pas ca fiind s = x[1] + ... + x[k]

Labirint. Se consideră un caroiaj (matrice) A cu m linii şi n coloane.
 Poziţiile pot fi:

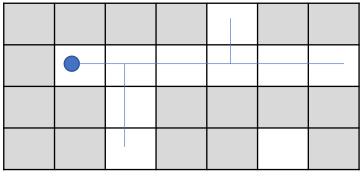
• libere: a_{ij}=0;

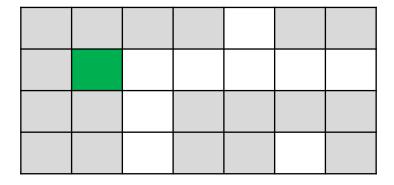
• ocupate: $a_{ij}=1$.

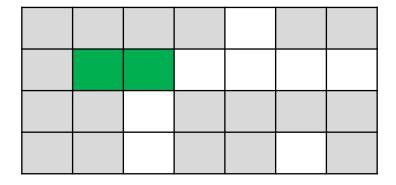
Se mai dă o poziție (i_0,j_0) . Se caută **toate** drumurile care ies în afara matricei, trecând numai prin poziții libere (fără a trece de două ori prin aceeași poziție).

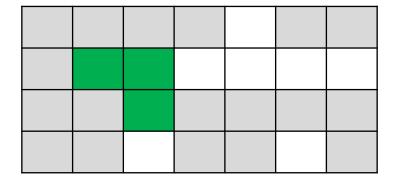
Variante:

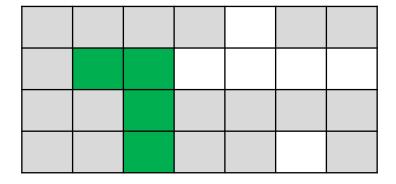
- drumul maxim
- drumul minim

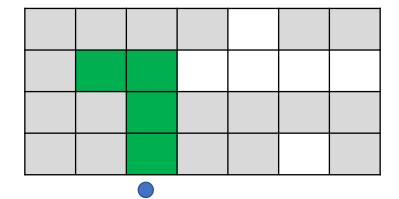

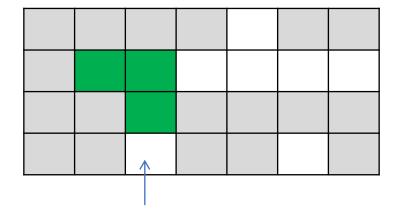

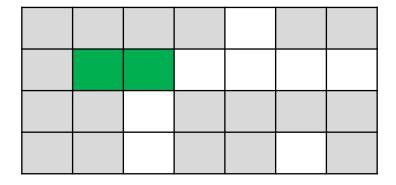

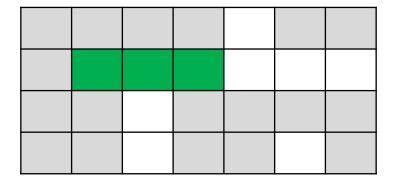

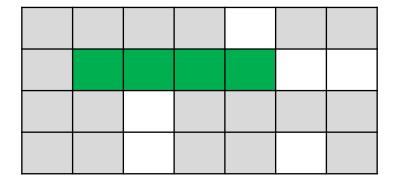

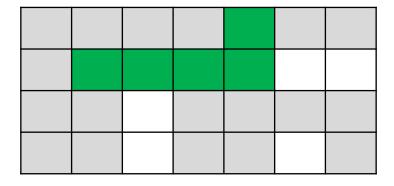

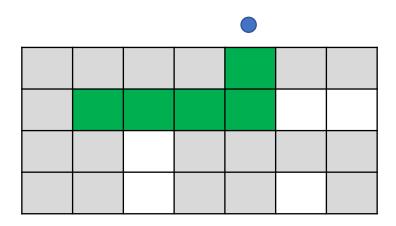

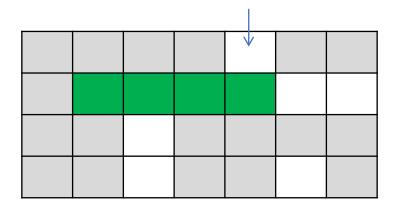

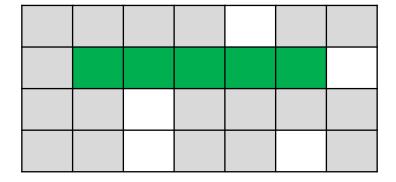

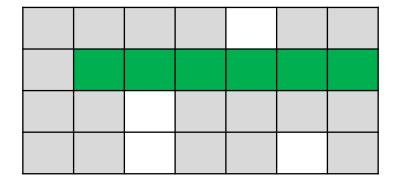

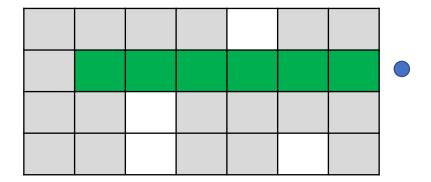

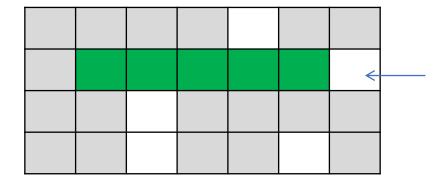

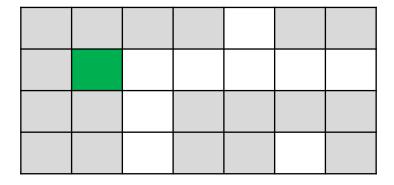

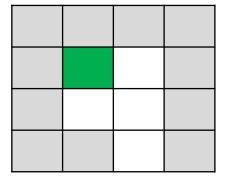

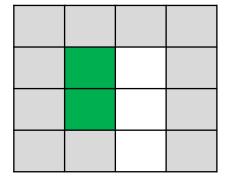

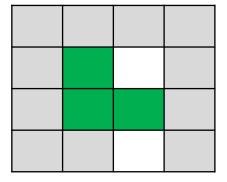

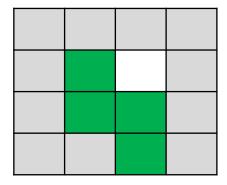

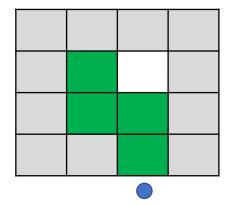
 Observaţie: este important să demarcăm celulele când facem pasul înapoi

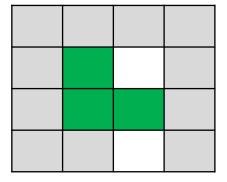

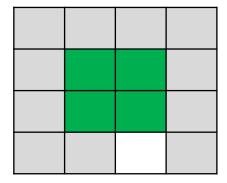

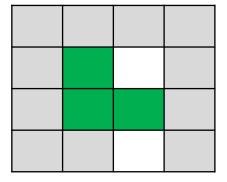

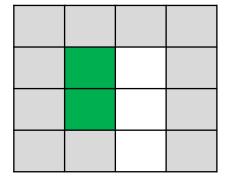

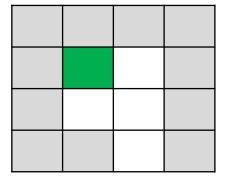

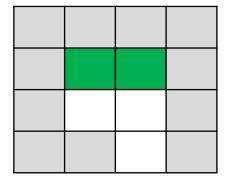

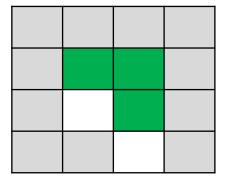

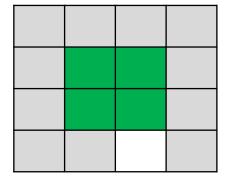

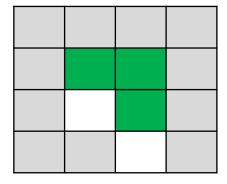

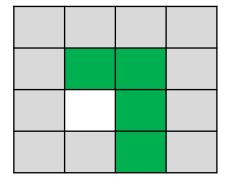

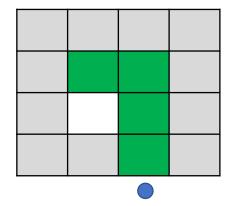

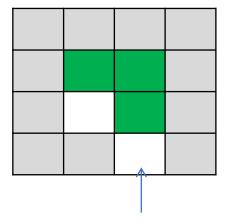

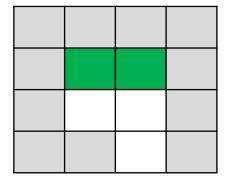

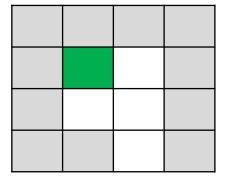

• Bordăm matricea cu 2 pentru a nu studia separat ieşirea din matrice.

Reprezentarea soluţiei

$$\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_k\}$$
, unde $\mathbf{x}_i = \text{a i-a celulă din drum}$

Condiţii interne (finale)

Condiţii de continuare

Reprezentarea soluţiei

$$\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_k\}$$
, unde $\mathbf{x}_i = a$ i-a celulă din drum

Condiţii interne (finale)

```
\mathbf{x}_{k} = celulă din afara matricei (marcată cu 2) 
{\mathbf{x}_{1}, \mathbf{x}_{2},..., \mathbf{x}_{k-1}} - celule libere (marcată cu 0)
```

Condiţii de continuare

xk celulă liberă prin care nu am mai trecut

- dacă poziția este liberă şi putem continua, setăm a_{ij}=-1 (a fost atinsă),
 continuăm
- repunem a_{ij}=0 la întoarcere (din recursivitate)

- dacă poziția este liberă şi putem continua, setăm a_{ij}=-1 (a fost atinsă),
 continuăm
- repunem a_{ii}=0 la întoarcere (din recursivitate)
- Matricea deplasărilor depl cu două linii şi ndepl coloane :

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & -1 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

```
void back(i, j) {
   for (t = 1; t \le ndepl; t++) {
     ii = i + depl[1][t]
     jj = j + depl[2][t];
```

```
void back(i, j) {
   for (t = 1; t \le ndepl; t++) {
     ii = i + depl[1][t]
     jj = j + depl[2][t];
     if (a[ii][jj] == 1)
     else
        if (a[ii][jj] == 2)
           retsol(x, k);
       else
           if (a[ii][jj] == 0) {
```

```
void back(i, j) {
   for (t = 1; t \le ndepl; t++) {
     ii = i + depl[1][t]
     jj = j + depl[2][t];
     if (a[ii][jj] == 1)
     else
        if (a[ii][jj] == 2)
           retsol(x, k);
       else
           if (a[ii][jj] == 0) {
               k = k+1; //creste
               x_k \leftarrow (ii, jj);
               a[i][j] = -1; //marcam
               back(ii, jj);
```

```
void back(i, j) {
   for (t = 1; t \le ndepl; t++) {
     ii = i + depl[1][t]
     jj = j + depl[2][t];
     if (a[ii][jj] == 1)
     else
        if (a[ii][jj] == 2)
          retsol(x, k);
       else
          if (a[ii][jj] == 0) {
              k = k+1; //creste
              x_k \leftarrow (ii, jj);
              a[i][j] = -1; //marcam
              back(ii, jj);
              a[i][j] = 0; //demarcam
              k = k-1; //scade
```

Apel:

```
x_1 \leftarrow (i0, j0);

k = 1;

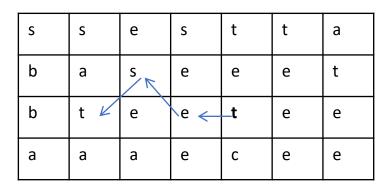
back(i0, j0)
```

• Cuvinte. Se consideră un caroiaj (matrice) A cu m linii și n coloane cu litere și un cuvânt c.

Să se determine dacă c se poate regăsi în matrice pornind dintr-o celulă și deplasându-ne în oricare din celulele vecine pe orizontală, verticală sau diagonală fără a trece de două ori prin aceeași celulă – **TEMĂ**

c = test

S	S	е	S	t	t	а
b	а	S	е	, e {	е	t
b	t	е	е	t	е	е
a	а	а	е	С	е	е

Cuvinte

Indicaţii:

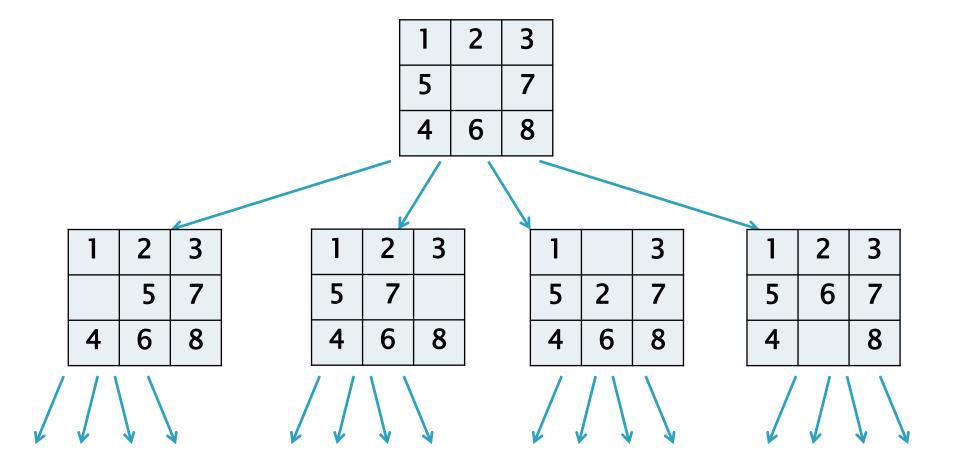
- similar cu Labirint
- punct de start poate fi orice celulă care conţine prima literă din c
- printre condiții de continuare: litera la care am ajuns în matrice la pasul k trebuie să fie a k-a literă din c

Arbori asociaţi mutărilor într-un joc

- Pentru dimensiuni mici
- În multe cazuri arborele poate deveni de dimensiune mare şi un algoritm backtracking va fi lent
- Trebuie alte strategii de generare şi parcurgere a arborelui decât parcurgerea în adâncime

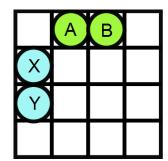
Arbori asociaţi mutărilor într-un joc

- Pentru dimensiuni mici (exemplu: Perspico, Peg solitaire)
 https://en.wikipedia.org/wiki/Peg solitaire
- În multe cazuri arborele poate deveni de dimensiune mare şi un algoritm backtracking va fi lent
- Trebuie alte strategii de generare şi parcurgere a arborelui decât parcurgerea în adâncime

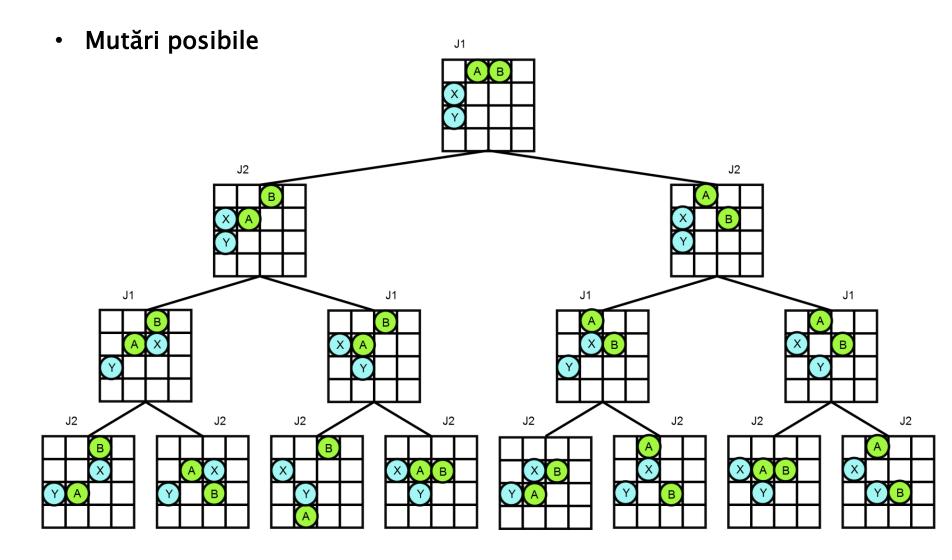

Perspico 3x3

- 2x2 fake-sugar-packet game http://jeffe.cs.illinois.edu/teaching/algorithms/notes/03backtracking.pdf
- Stare iniţială tablă nxn
 - Jucatorul 1 piese pe prima linie (A,B)
 - mută piese în jos
 - trebuie să aducă piesele pe ultima linie

- Jucatorul 1 piese pe prima coloană (X,)
 - mută piese în dreapta
 - trebuie să aducă piesele pe ultima coloană
- Câştigă primul care aduce toate piesele unde trebuie
- Mutări posibile
 - piesa în celula următoare (dacă e liberă)
 - piesa se mută 2 celule dacă sare o piesă a adversarului și celula aflată la distanța 2 este liberă

2x2 fake-sugar-packet game

http://jeffe.cs.illinois.edu/teaching/algorithms/notes/03backtracking.pdf

Asemănări cu backtracking

 Pentru o configuraţie se poate estima dacă nu poate fi completată până la o soluţie (mai bună decât cea mai bună soluţie determinată până la momentul curent, în cazul problemelor de optim) -> nu mai este explorată

nu se mai parcurge subarborele/ramificaţiile care il au ca rădăcină

⇒ branch and bound

Asemănări cu backtracking

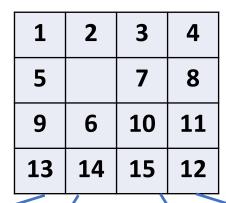
- se aplică problemelor care pot fi reprezentate pe un arbore la un pas avem de ales între mai multe variante
- Vârfurile arborelui (configuraţiile) corespund stărilor posibile în dezvoltarea soluţiei (soluţii parţiale)
- Pentru o configuraţie se poate estima dacă nu poate fi completată până la o soluţie (mai bună decât cea mai bună soluţie determinată până la momentul curent, în cazul problemelor de optim)

Diferențe față de backtracking

- ordinea de parcurgere a arborelui (nu neapărat DF)
- modul în care sunt eliminaţi subarborii care nu pot conduce la o soluţie
- arborele poate fi infinit
- util în probleme de optim

- Două tipuri de probleme la care se poate utiliza:
 - Se caută o anumită soluție = un anumit *vârf rezultat* (final, frunză)
 - Se caută o soluție optimă (există mai multe vârfuri finale)
 - probleme de optim principalele aplicaţii

1	2	3	4	1	2	3	4
5		7	8	5	6	7	8
9	6	10	11	9	10	11	12
13	14	15	12	13	14	15	

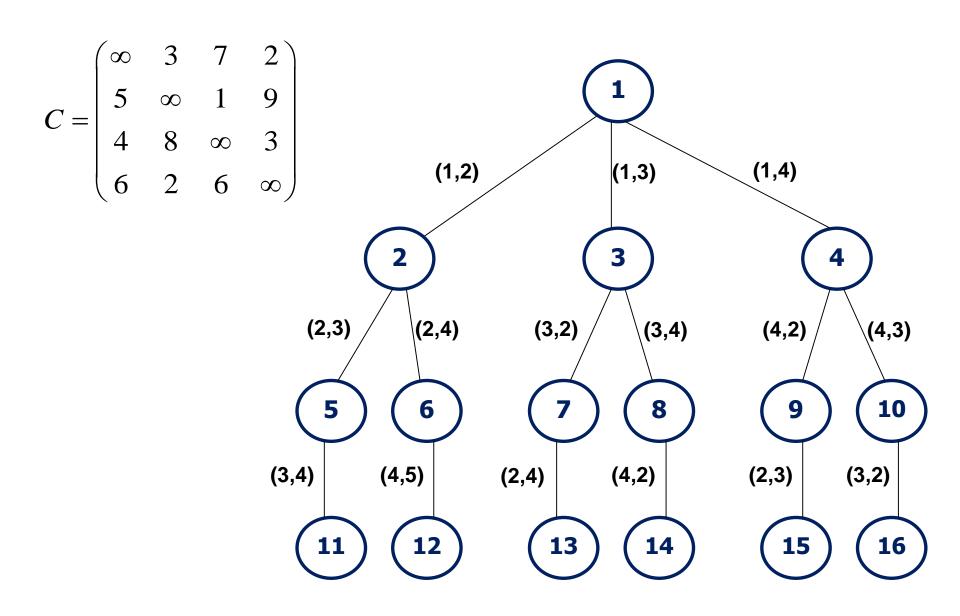
1	2	3	4
5	7		8
9	6	10	11
13	14	15	12

1	2	3	4	
	5	7	8	
9	6	10	11	
13	14	15	12	

1		3	4
5	2	7	8
9	6	10	11
13	14	15	12

1	2	3	4
5	6	7	8
9		10	11
13	14	15	12

Exemplul 2 – cirucit hamiltonian minim

L –lisa de vârfuri active din arbore (care mai pot fi explorate)

Schemă

• Se inserează în L vârful inițial

Repetă

- Se <u>alege</u> un vârf din L care devine curent
- Se generează fiii săi, care se adaugă în L

până când vârful curent este final

Cum se alege vârful curent?

Cum se alege vârful curent

- DF
- o parte arborele poate fi infinit
- soluţia căutată poate fi de exemplu un fiu al rădăcinii diferit de primul fiu

Cum se alege vârful curent

- DF
- o parte arborele poate fi infinit
- soluţia căutată poate fi de exemplu un fiu al rădăcinii diferit de primul fiu

• BF

- conduce totdeauna la soluţie, dar poate fi ineficientă dacă vârfurile au mulţi fii

• Compromis:

Vârf x – asociat un **cost** pozitiv c(x)

= măsură a gradului de "apropiere" a vârfului de o soluţie

• Compromis:

Vârf x – asociat un **cost** pozitiv c(x)

- = măsură a gradului de "apropiere" a vârfului de o soluţie
- Este ales vârful de cost minim (! care nu este neapărat fiu al vârfului curent anterior)
- \succ c(varf) \leq c(fiu)

L va fi în general un min-ansamblu

• Funcție de cost ideală

```
c(x) =
```

- **nivel**(x), dacă x este vârf **rezultat**
- $+\infty$, dacă x este vârf **final**, diferit de vârf rezultat
- min {c(y) | y fiu al lui x },
 dacă x nu este vârf final

• Funcție de cost ideală

```
c(x) =
```

- **nivel**(x), dacă x este vârf **rezultat**
- $+\infty$, dacă x este vârf **final**, diferit de vârf rezultat
- min {c(y) | y fiu al lui x },
 dacă x nu este vârf final
 - Nu se poate calcula pentru arbore infinit
 - > Trebuie parcurs arborele în întregime pentru a o calcula

Aproximație f a lui c

Aproximație f a lui c

- f(x) să poată fi calculată doar pe baza informaţilor din drumul de la rădăcină la x
- este indicat ca **f** ≤ **c** (aproximare optimistă)

Condiţie compromis DF/BF:

Există un k natural - pentru orice vârf x situat pe un nivel nx şi orice vârf y situat pe un nivel $ny \ge nx+k$, să avem

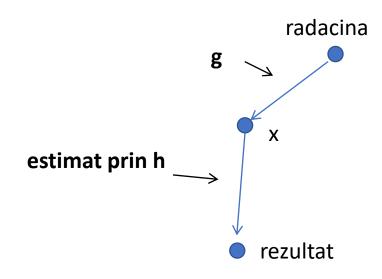
⇒ dacă există soluție, ea va fi atinsă într-un timp finit

• Cum definim f?

Cum definim f? O posibililitate ar fi:

$$f(x) = g(x) + h(x)$$

- \Box g(x) = distanţa de la rădăcină la nodul <math>x
- h(x) = estimarea distanţei de la x la vârful rezultat ("subestimare")

1	2	3	4	1	2	3	4
5		7	8	5	6	7	8
9	6	10	11	9	10	11	12
13	14	15	12	13	14	15	

• Condiție de existență

- căsuța liberă 16, pe poziția (l, c)
- pentru plăcuța etichetată cu i calculăm

n(i) = numărul locașurilor care îi urmează și care conţin o plăcuţă cu etichetă mai mică decât i

Există soluție ⇔

n(1)+n(2)+...+n(16)+(l+c) %2 este par.

- Putem considera euristici precum:
 - h(t) = numărul de plăcuţe care nu sunt la locul lor
 - h(t) = distanţa Manhattan = suma pentru fiecare căsuţă a numărului de mutări pentru a o putea aduce în poziţia finală
 - dacă o cifră este pe poziția (i,j) şi trebuie adusă pe poziția (r,s)
 distanța este

$$|r-i|+|s-j|$$

- Putem considera euristici precum:
 - h(t) = numărul de plăcuţe care nu sunt la locul lor
 - h(t) = distanţa Manhattan = suma pentru fiecare căsuţă a numărului de mutări pentru a o putea aduce în poziţia finală

h(t) = numărul de plăcuţe care nu sunt la locul lor

h = câte plăcuţe nu sunt la locul lor

1	2	3	4
5		7	8
9	6	10	11
13	14	15	12

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	

1	2	3	4
5		7	8
9	6	10	11
13	14	15	12

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	

1	2	3	4
5		7	8
9	6	10	11
13	14	15	12

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	

1		3	4
5	2	7	8
9	6	10	11
13	14	15	12

		V	
1	2	3	4
	5	7	8
9	6	10	11
13	14	15	12

 1
 2
 3
 4

 5
 6
 7
 8

 9
 10
 11

 13
 14
 15
 12

f=7

7				
1	2	3	4	
5	7		8	
9	6	10	11	
13	14	15	12	

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	

1		3	4
5	2	7	8
9	6	10	11
13	14	15	12

Τ= /				
1	2	3	4	
	5	7	8	
9	6	10	11	
13	14	15	12	

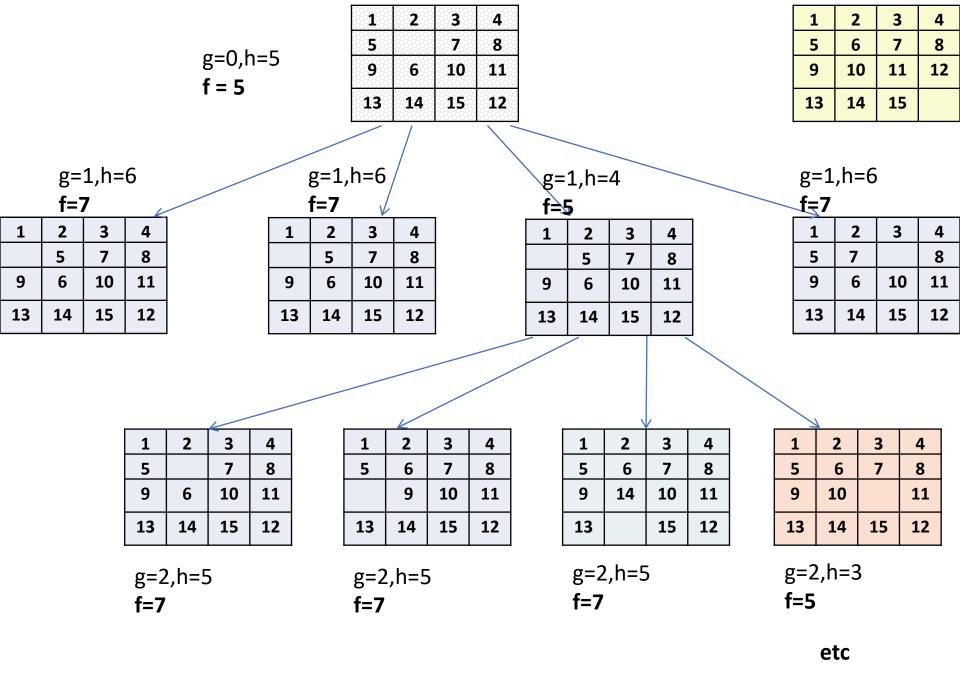
1=2				
1	2	3	4	
5	6	7	8	
9		10	11	
13	14	15	12	

f=7			
1	2	3	4
5	7		8
9	6	10	11
13	14	15	12

g=0,h=5

f = 5

		_	
1	2	3	4
5	6	7	8
	9	10	11
13	14	15	12

Pentru probleme de optim

- Vom considera probleme de minimizare
- Maximizare similar

(maximizare obiectiv g -> minimizare obiectiv -g)

Pentru probleme de optim (minim)

Considerăm lim - aproximaţie prin adaos a minimului căutat,
 care se actualizează pe parcursul algoritmului = costul celei
 mai bune soluţii găsite până la pasul curent

Pentru probleme de optim (minim)

• Configuraţiile cu costul estimat mai mare decât **lim** nu mai trebuie considerate:

```
cost real ≥ cost estimat > lim
```

 Dacă o configurație finală (corespunzătoare unei soluții posibile) are costul estimat mai mic decât lim, lim se actualizează și sunt eliminate din lista vârfurilor active vârfurile cu cost mai mare decât noul lim

- Pentru probleme de optim (minim)
 - Notăm rad vârful corespunzător configurației inițiale

```
i \leftarrow rad; L \Leftarrow \{i\}; min \leftarrow lim; calculăm f(rad); tata(i) \leftarrow 0
```

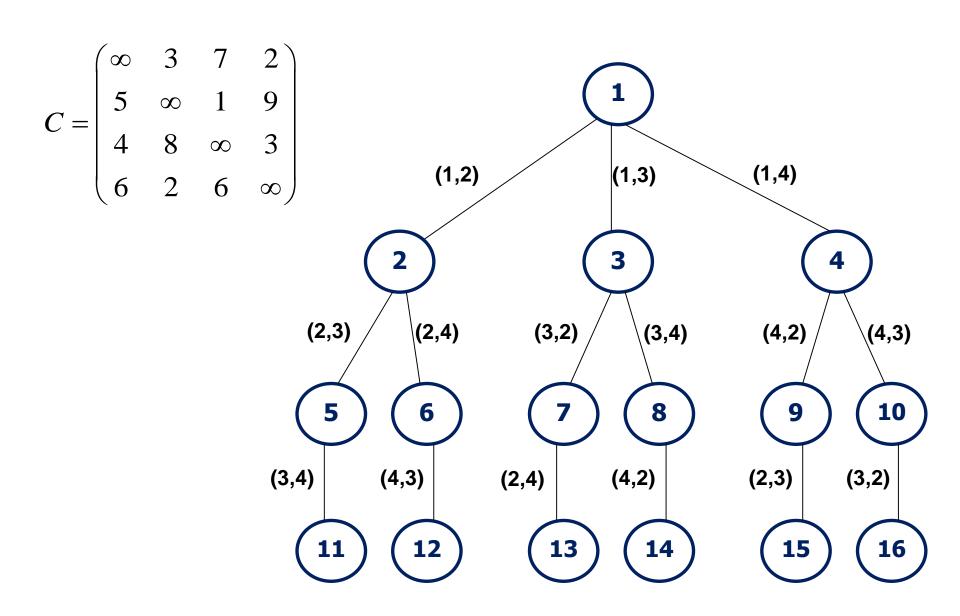
```
i \leftarrow rad; L \Leftarrow \{i\}; min \leftarrow lim;
calculăm f(rad); tata(i) \leftarrow 0
while L \neq \emptyset
i \Leftarrow L \{scos vârful i cu f(i) minim din min-ansamblul L\}
for toţi j fii ai lui i
```

```
i ← rad; L ⇐ {i}; min ← lim;
calculăm f(rad); tata(i) ← 0
while L ≠ Ø
   i ⇐ L {scos vârful i cu f(i) minim din min-ansamblul L}
   for toți j fii ai lui i
        calculăm f(j); calcule locale asupra lui j;
   tata(j) ← i
```

```
i \leftarrow rad; L \Leftarrow \{i\}; min \leftarrow lim;
calculăm f(rad); tata(i) \leftarrow 0
while L \neq \emptyset
    i \leftarrow L \{scos \ varful \ i \ cu \ f(i) \ minim \ din \ min-ansamblul \ L\}
    for toţi j fii ai lui i
        calculăm f(j); calcule locale asupra lui j;
      tata(j) \leftarrow i
        if j este vârf final
               if f(j) < min</pre>
                    \min \leftarrow f(j); i_{final} \leftarrow j
                     elimină din L vârfurile k cu f(k)≥ min
```

```
i \leftarrow rad; L \Leftarrow \{i\}; min \leftarrow lim;
calculăm f(rad); tata(i) \leftarrow 0
while L \neq \emptyset
    i \leftarrow L \{scos \ varful \ i \ cu \ f(i) \ minim \ din \ min-ansamblul \ L\}
    for toţi j fii ai lui i
        calculăm f(j); calcule locale asupra lui j;
      tata(j) \leftarrow i
        if j este vârf final
               if f(j) < min</pre>
                     \min \leftarrow f(j); i_{final} \leftarrow j
                     elimină din L vârfurile k cu f(k)≥ min
      else
             if f(j) < min</pre>
                j \Rightarrow L
```

```
i \leftarrow rad; L \Leftarrow \{i\}; min \leftarrow lim;
calculăm f(rad); tata(i) \leftarrow 0
while L \neq \emptyset
    i \leftarrow L \{scos \ varful \ i \ cu \ f(i) \ minim \ din \ min-ansamblul \ L\}
    for toți j fii ai lui i
        calculăm f(j); calcule locale asupra lui j;
     tata(j) \leftarrow i
        if j este vârf final
               if f(j) < min</pre>
                    \min \leftarrow f(j); i_{final} \leftarrow j
                    elimină din L vârfurile k cu f(k)≥ min
     else
            if f(j) <min
               i \Rightarrow L
if min=lim
     write('Nu există soluție')
else writeln(min); i \leftarrow i_{final}
      while i \neq 0
            write(i); i \leftarrow tata(i)
```


Pentru un vârf x din arbore valoarea c(x) dată de funcţia de cost **ideală** este:

- lungimea circuitului corespunzător lui x dacă x este frunză
- min {c(y) | y fiu al lui x } altfel.

Cum determinăm limita inferioară f(x) pentru circuitului minim corespunzător vârfului x din arborele Branch and Bound

Cum determinăm limita inferioară f(x) pentru circuitului minim corespunzător vârfului x din arborele Branch and Bound

Idee simplă - lungimea circuitului minim care corespunde lui x este \leq lungimea drumului de la rădăcină la x (arcelor alese pentru a ajunge la x)

$$f(x) = g(x) + h(x)$$

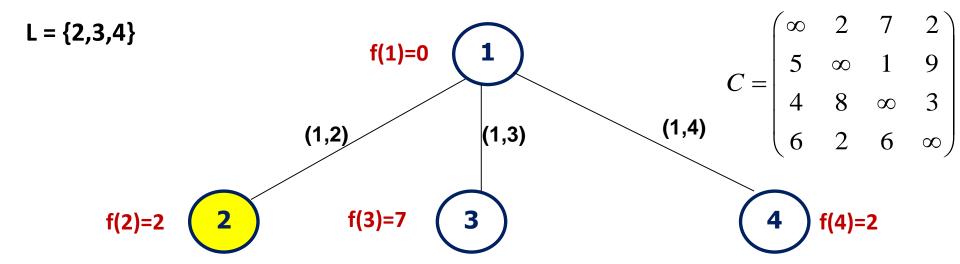
- \Box g(x) = distanţa de la rădăcină la nodul x
- \Box h(x) = 0 -> este o "subestimare"

Cum determinăm limita inferioară f(x) pentru circuitului minim corespunzător vârfului x din arborele Branch and Bound

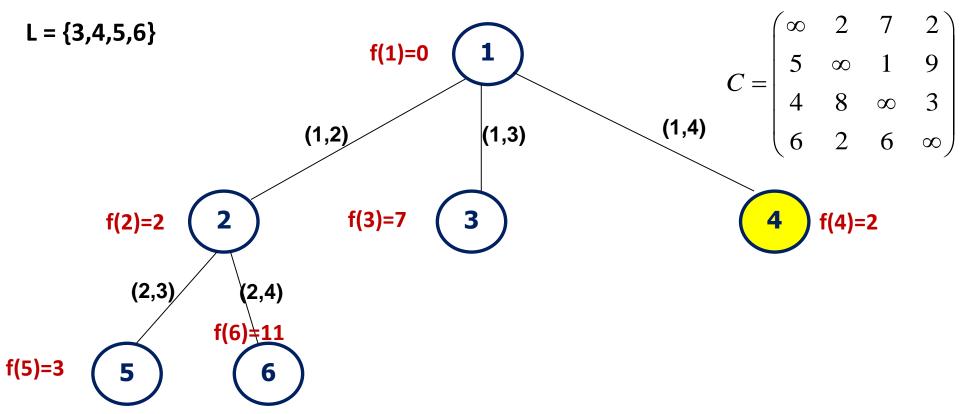
- \Box h(x) = 0 -> este o "subestimare"
- □ Problemă cu cât estimarea este mai puţin precisă (mai depărtată de valoarea reală) sunt excluse mai puţine vârfuri din parcurgere ⇒ algoritm mai lent

$$L = \{1\}$$

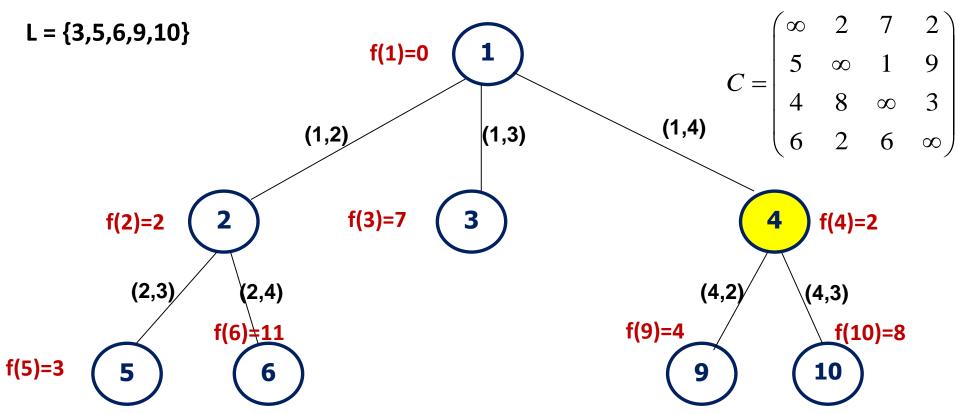
$$C = \begin{pmatrix} \infty & 2 & 7 & 2 \\ 5 & \infty & 1 & 9 \\ 4 & 8 & \infty & 3 \\ 6 & 2 & 6 & \infty \end{pmatrix}$$

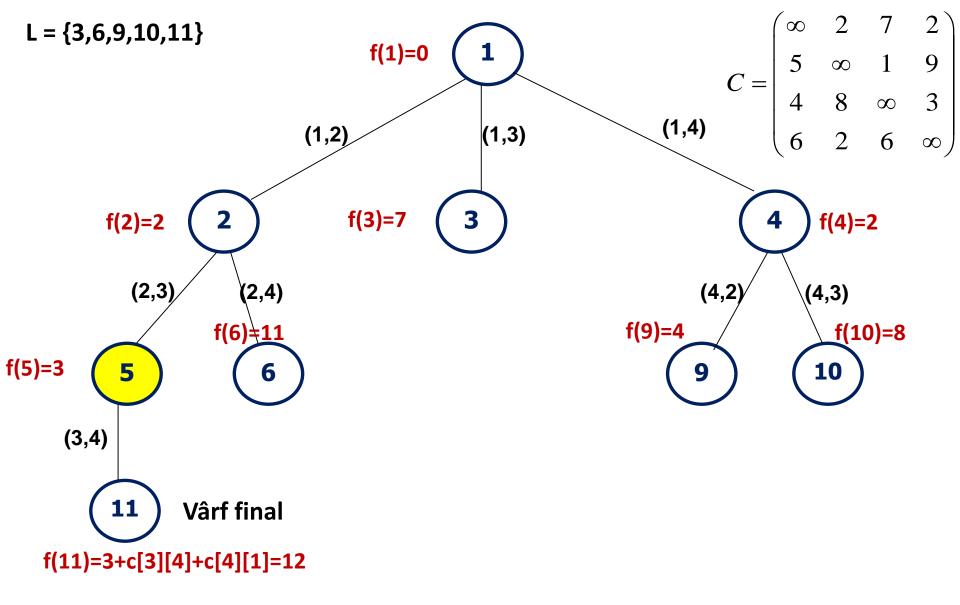

Extragem din L vârful cu f minim și îi generăm fii

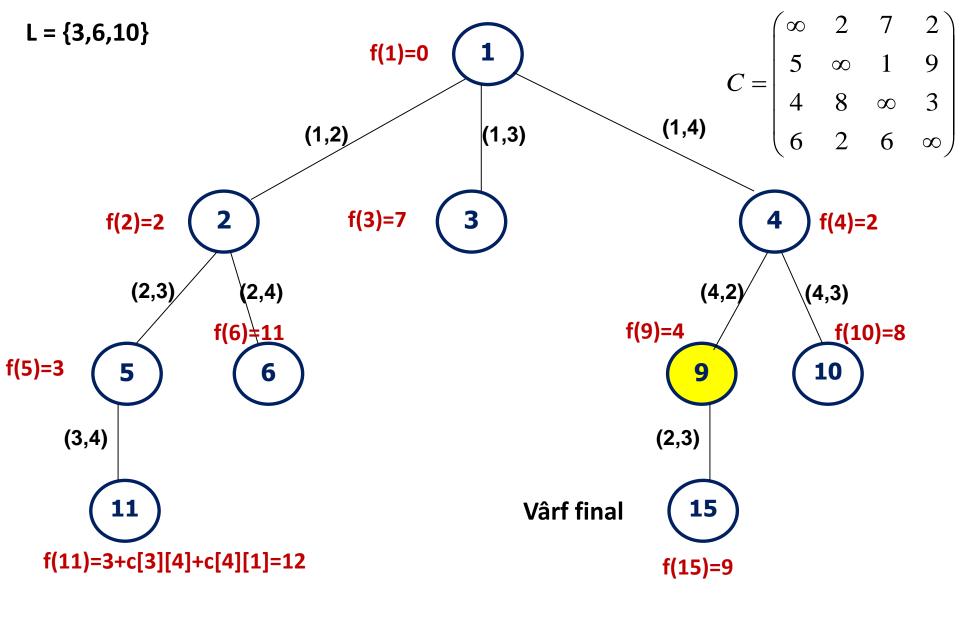

Extragem din L vârful cu f minim și îi generăm fii

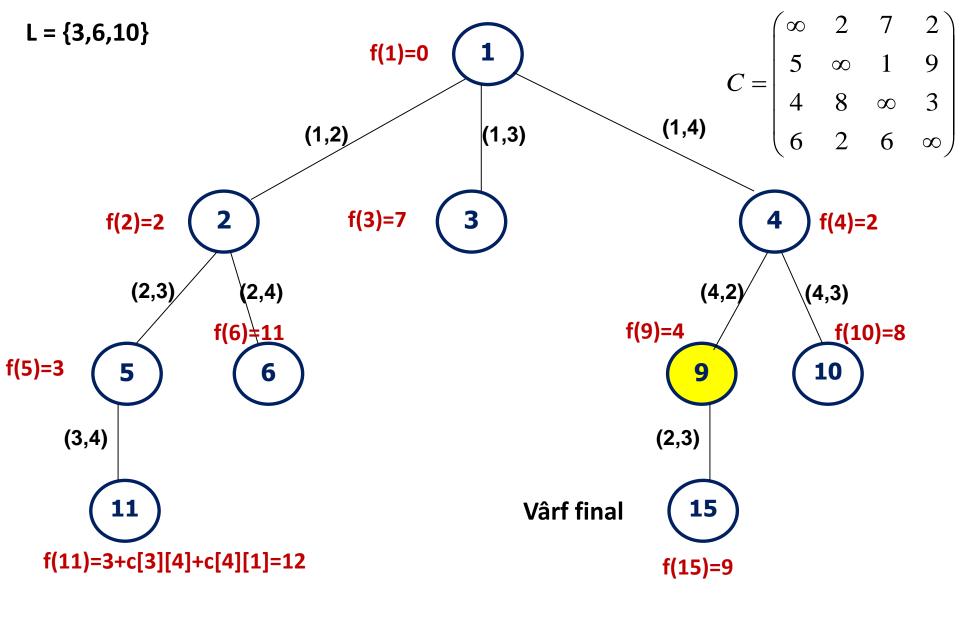

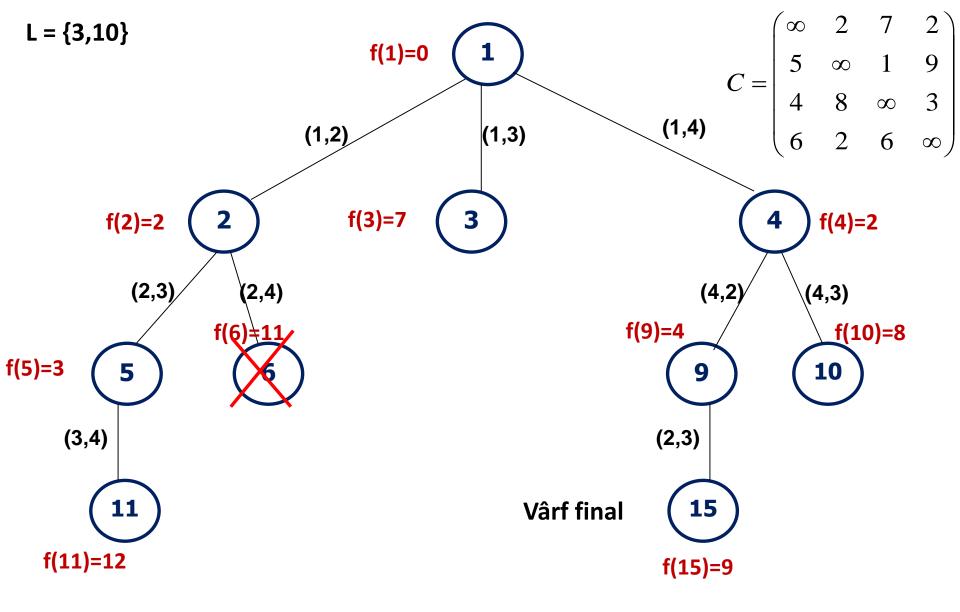
lim=12 - > eliminăm vârfurile cu f mai mare decât 12

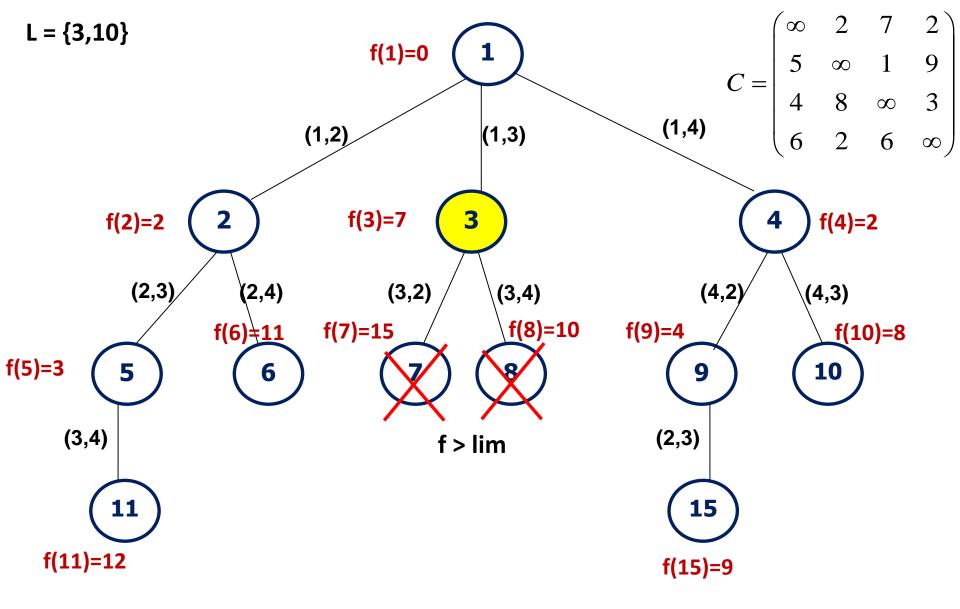
lim=min{12, 9} = 9 - > eliminăm vârfurile cu f mai mare decât 9

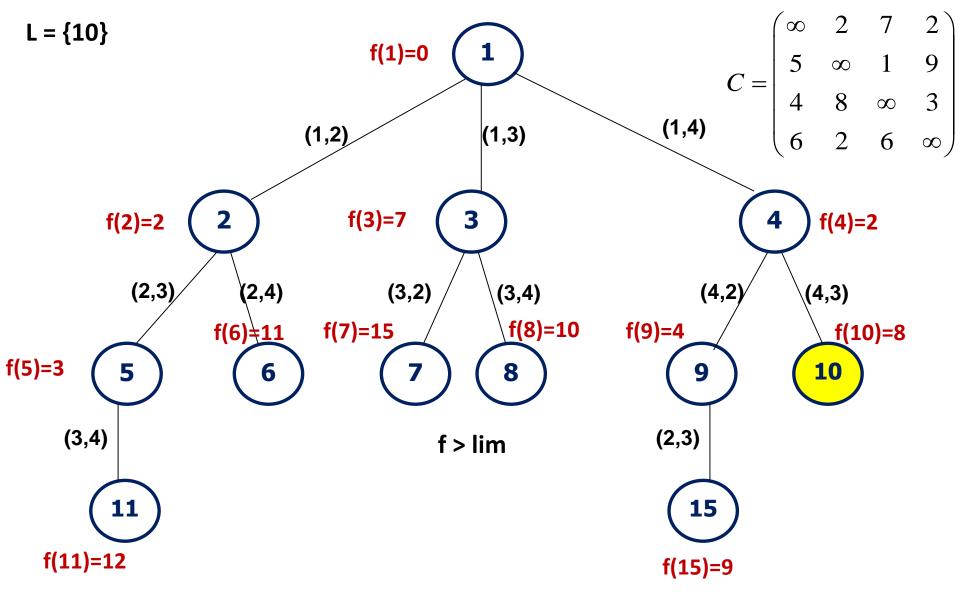
lim=min{12, 9} = 9 - > eliminăm vârfurile cu f mai mare decât 9

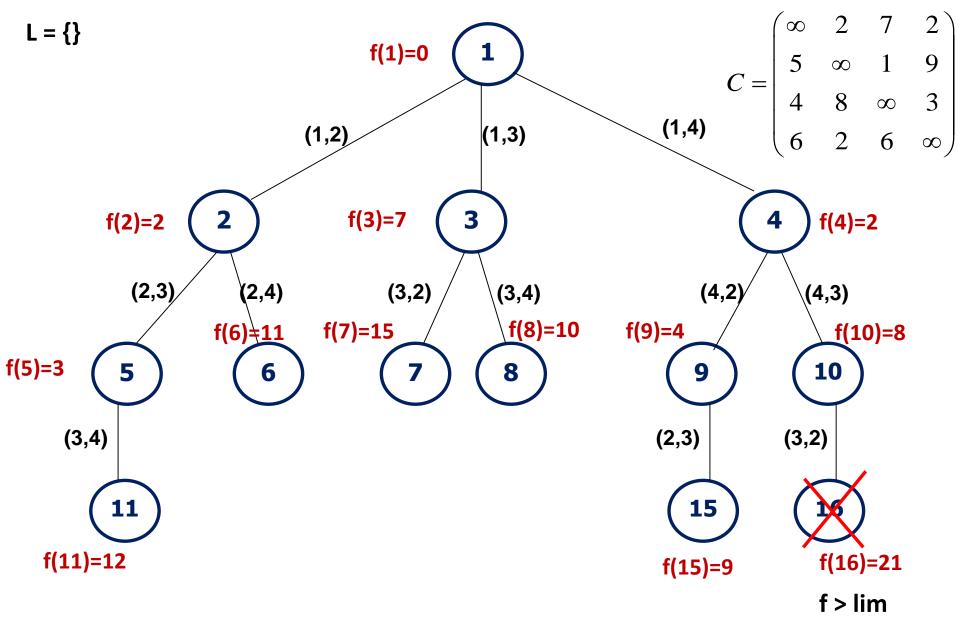
lim= 9

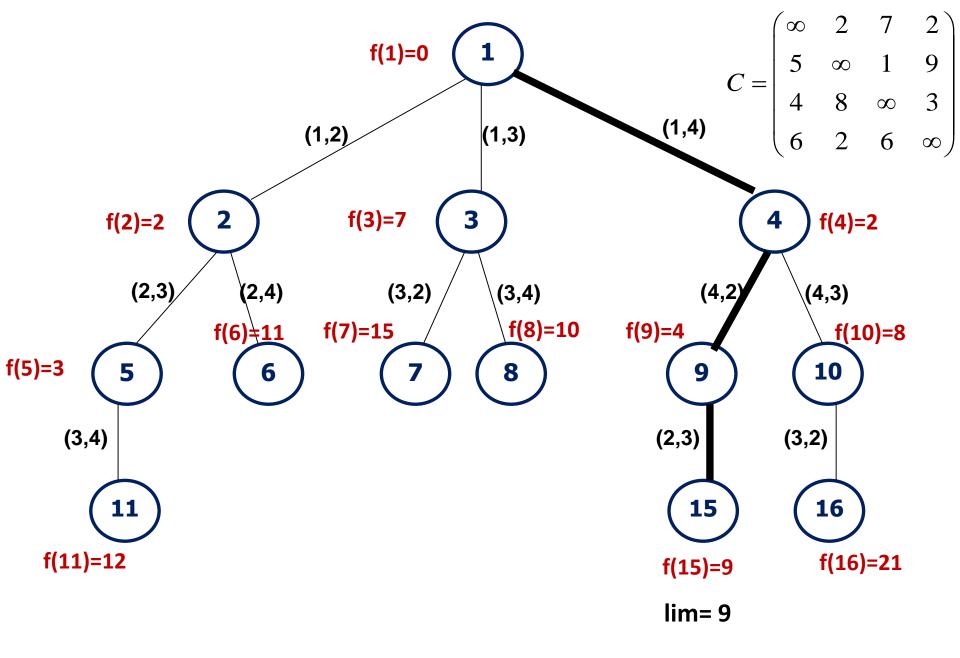
lim= 9

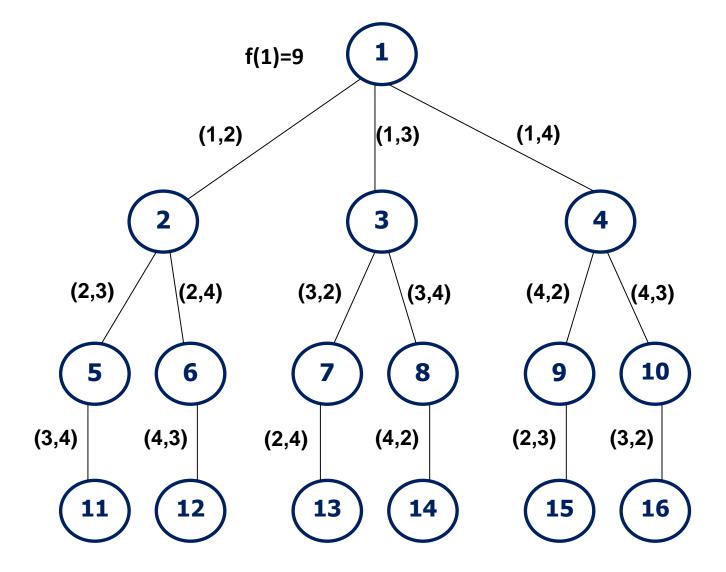

lim= 9

lim= 9

Au fost excluse puţine vârfuri de la expandare

Euristici h mai precise:

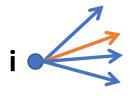
- \square cost(TSP) \ge
 - $(\frac{1}{2}\sum_{v\in V} \text{arc minim care intra in } v + \sum_{v\in V} \text{arc minim care iese din } v)$
- ☐ Pentru o configuraţie care deja conţine anumite arce se actualizează limita inferioară
- ☐ Pentru gestionare se modifică succesiv matricea costurilor

Circuit hamiltonian minim TSP

- Observația 1. Dacă micșorăm toate elementele unei linii i din matricea de costuri C cu α , orice circuit hamiltonian va avea costul micșorat cu α De ce?
- Vom lucra cu matrice de costuri reduse = în care pe orice linie sau coloană apare cel puţin un zero, exceptând cazul când linia sau coloana conţine numai ∞

Circuit hamiltonian minim TSP

• Observația 1. Dacă micșorăm toate elementele unei linii i din matricea de costuri C cu α , orice circuit hamiltonian va avea costul micșorat cu α

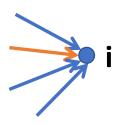

Un circuit conţine un unic arc care iese din i

• Observația 1. Dacă micșorăm toate elementele unei linii i din matricea de costuri C cu α , orice circuit hamiltonian va avea costul micșorat cu α

• Observația 2. Dacă micșorăm toate elementele unei coloane din matricea de costuri C cu α , orice circuit hamiltonian va avea costul micșorat cu α

- matrice de costuri reduse = în care pe orice linie sau coloană apare cel puţin un zero, exceptând cazul când linia sau coloana conţine numai ∞
- f(rad) = cantitatea (totală) cu care se reduce matricea de cost C
 - = limită inferioară pentru costul CHM

$$C = \begin{pmatrix} \infty & 2 & 7 & 2 \\ 5 & \infty & 1 & 9 \\ 4 & 8 & \infty & 3 \\ 6 & 2 & 6 & \infty \end{pmatrix}$$

Reducem linia 1 cu 2

$$egin{pmatrix} \infty & 0 & 5 & 0 \ 5 & \infty & 1 & 9 \ 4 & 8 & \infty & 3 \ 6 & 2 & 6 & \infty \end{pmatrix}$$

Reducem linia 4 cu 2

$$\left(egin{array}{cccccc} \infty & 0 & 5 & 0 \ 4 & \infty & 0 & 8 \ 1 & 5 & \infty & 0 \ 4 & 0 & 4 & \infty \ \end{array}
ight)$$

Reducem linia 2 cu 1

$$\begin{pmatrix}
\infty & 0 & 5 & 0 \\
5 & \infty & 1 & 9 \\
4 & 8 & \infty & 3 \\
6 & 2 & 6 & \infty
\end{pmatrix}$$

$$\begin{pmatrix}
\infty & 0 & 5 & 0 \\
4 & \infty & 0 & 8 \\
4 & 8 & \infty & 3 \\
6 & 2 & 6 & \infty
\end{pmatrix}$$

Reducem coloana 1 cu 1

$$\begin{pmatrix}
\infty & 0 & 5 & 0 \\
3 & \infty & 0 & 8 \\
0 & 5 & \infty & 0 \\
3 & 0 & 4 & \infty
\end{pmatrix}$$

Reducem linia 3 cu 3

$$\begin{pmatrix}
\infty & 0 & 5 & 0 \\
4 & \infty & 0 & 8 \\
1 & 5 & \infty & 0 \\
6 & 2 & 6 & \infty
\end{pmatrix}$$

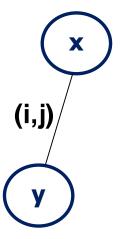
$$C = \begin{pmatrix} \infty & 3 & 7 & 2 \\ 5 & \infty & 1 & 9 \\ 4 & 8 & \infty & 3 \\ 6 & 2 & 6 & \infty \end{pmatrix} \quad \text{matricea redusă} = \begin{pmatrix} \infty & 0 & 5 & 0 \\ 3 & \infty & 0 & 8 \\ 0 & 5 & \infty & 0 \\ 3 & 0 & 4 & \infty \end{pmatrix}$$

Cantitatea totală cu care s-a redus matricea =
$$2 + 1 + 3 + 2 + 1 = 9$$

f(rad) = cantitatea totală cu care s-a redus matricea C

- Unui vârf x îi asociem
 - o matrice de costuri redusă M_x (dacă nu este frunză)
 - o valoare f(x) calculată după cum urmează

Pentru un vârf y din arborele BB al cărui tată este x şi muchia (x,y) este etichetată cu (i,j) modificăm M_x :

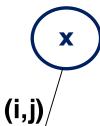
Pentru un vârf y din arborele BB al cărui tată este x şi muchia (x,y) este etichetată cu (i,j) modificăm M_x:

(i,j)

- elementele liniei i devin ∞ (mergem sigur către j)
- elementele coloanei j devin ∞ (am ajuns sigur în j)
- $M_x(j,1) \leftarrow \infty$ pentru a nu reveni prematur în rădăcina 1;

Pentru un vârf y din arborele BB al cărui tată este x şi muchia (x,y) este etichetată cu (i,j) modificăm M_x:

- elementele liniei i devin ∞ (mergem sigur către j)
- elementele coloanei j devin ∞ (am ajuns sigur în j)
- $M_x(j,1)$ ← ∞ pentru a nu reveni prematur în rădăcina 1;
- reducem noua matrice M_x şi obţinem M_y ; fie r cantitatea cu care s-a redus M_x .
- Luăm $f(y) \leftarrow f(x) + M_x(i,j) + r$.

Avem

$$f(x) \le cost CHM corespunzător lui x$$

Dacă x este frunză avem

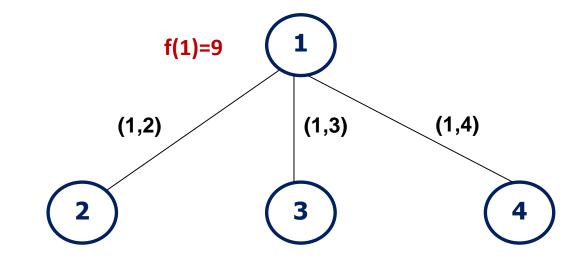
$$f(x) = c(x) = cost CHM$$

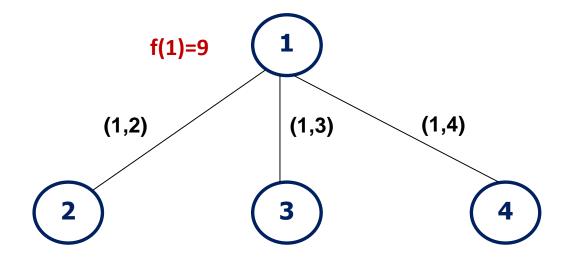
$$C = \begin{pmatrix} \infty & 2 & 7 & 2 \\ 5 & \infty & 1 & 9 \\ 4 & 8 & \infty & 3 \\ 6 & 2 & 6 & \infty \end{pmatrix}$$

$$M_{1} = \begin{pmatrix} \infty & 0 & 5 & 0 \\ 3 & \infty & 0 & 8 \\ 0 & 5 & \infty & 0 \\ 3 & 0 & 4 & \infty \end{pmatrix}$$

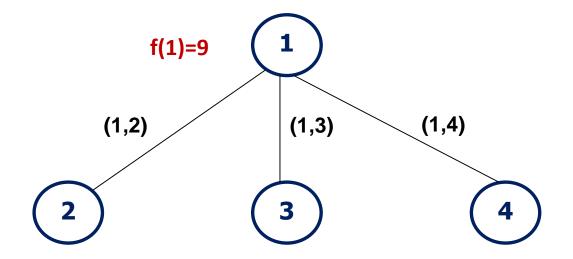
$$f(1) = 2 + 1 + 3 + 2 + 1 = 9$$

f(1)=9 1

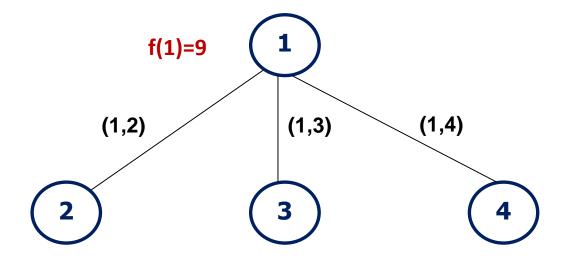

$$M_1 = \begin{pmatrix} \infty & 0 & 5 & 0 \\ 3 & \infty & 0 & 8 \\ 0 & 5 & \infty & 0 \\ 3 & 0 & 4 & \infty \end{pmatrix}$$

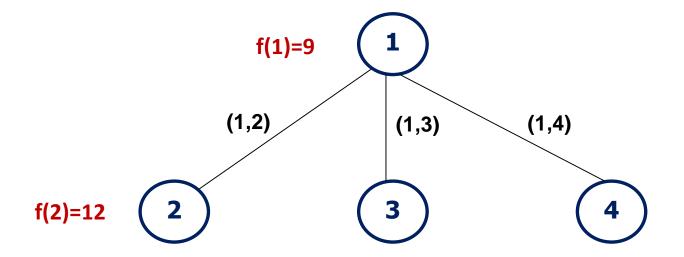
$$egin{pmatrix} \infty & \infty & \infty & \infty & \infty \\ \infty & \infty & 0 & 8 \\ 0 & \infty & \infty & 0 \\ 3 & \infty & 4 & \infty \end{pmatrix}$$
 - Linia 1 și coloana 2 de 0 - Elementul $(2,1)$ devii 0 - Reducem linia 4 cu 3

- Linia 1 și coloana 2 devin ∞
- Elementul (2, 1) devine ∞

$$egin{pmatrix} \infty & \infty & \infty & \infty & \infty \\ \infty & \infty & 0 & 8 \\ 0 & \infty & \infty & 0 \\ 0 & \infty & 1 & \infty \end{pmatrix}$$
 - Linia 1 și coloana 2 de 0 - Elementul 0 - Reducem linia 4 cu 3

- Linia 1 și coloana 2 devin ∞
- Elementul (2, 1) devine ∞

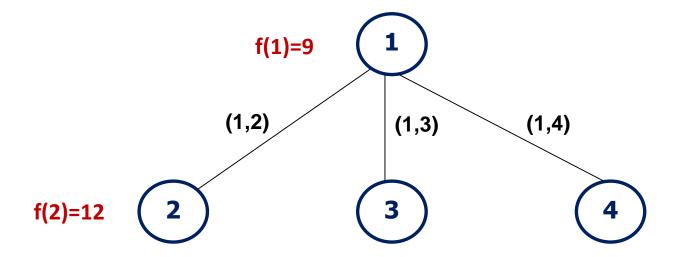
Calculăm f(2)

$$M_2 = \begin{pmatrix} \infty & \infty & \infty & \infty \\ \infty & \infty & 0 & 8 \\ 0 & \infty & \infty & 0 \\ 0 & \infty & 1 & \infty \end{pmatrix} - \text{Linia 1 \vec{s} i coloana 2 devin ∞}$$

$$- \text{Elementul (2, 1) devine ∞}$$

$$- \text{Reducem linia 4 cu 3}$$

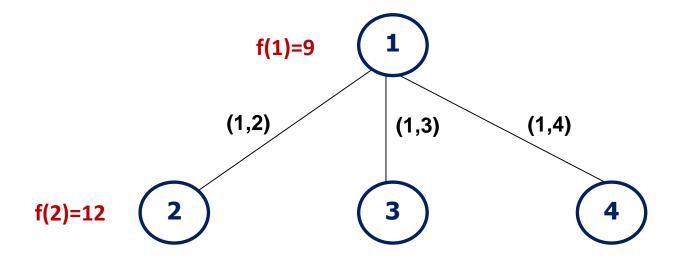
$$- \text{Obţinem f(2) = f(1)+r + M}_1(1,2) = 9+3+0=12$$

Calculăm f(3)

$$M_{1} = \begin{pmatrix} \infty & 0 & 5 & 0 \\ 3 & \infty & 0 & 8 \\ 0 & 5 & \infty & 0 \\ 3 & 0 & 4 & \infty \end{pmatrix}$$
 - Linia 1 şi coloana 3 devin ∞

- Linia 1 și coloana 3 devin ∞

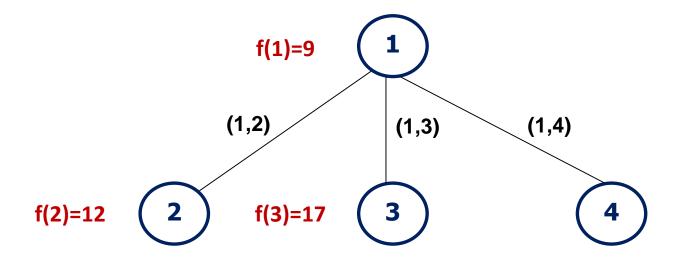

$$L = \{2, 3, 4\}$$

Calculăm f(3)

$$\begin{pmatrix}
\infty & \infty & \infty & \infty \\
3 & \infty & \infty & 8 \\
\infty & 5 & \infty & 0 \\
3 & 0 & \infty & \infty
\end{pmatrix}$$

- Linia 1 și coloana 3 devin ∞
- Elementul (3, 1) devine ∞
- Reducem linia 2 cu 3

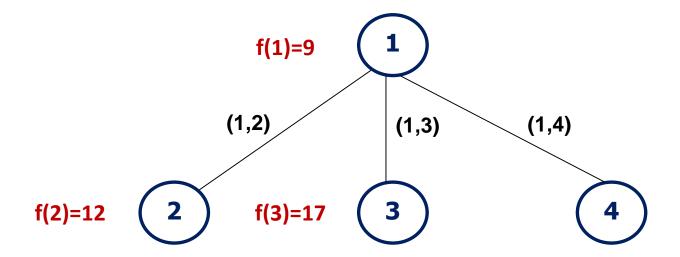

$$L = \{2, 3, 4\}$$

Calculăm f(3)

$$\begin{pmatrix}
\infty & \infty & \infty & \infty \\
0 & \infty & \infty & 5 \\
\infty & 5 & \infty & 0 \\
3 & 0 & \infty & \infty
\end{pmatrix}$$
- Elementul (3, 1) devir
- Reducem linia 2 cu 3
- Obţinem f(3) = f(1)+r

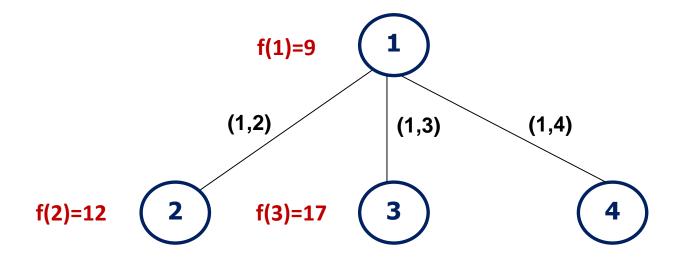
- Linia 1 și coloana 3 devin ∞
- Elementul (3, 1) devine ∞
- Obţinem $f(3) = f(1)+r + M_1(1,3) = 9+3+5=17$

Calculăm f(4)

$$M_{1} = \begin{pmatrix} \infty & 0 & 5 & 0 \\ 3 & \infty & 0 & 8 \\ 0 & 5 & \infty & 0 \\ 3 & 0 & 4 & \infty \end{pmatrix}$$
 - Linia 1 şi coloana 4 devin ∞

- Linia 1 și coloana 4 devin ∞

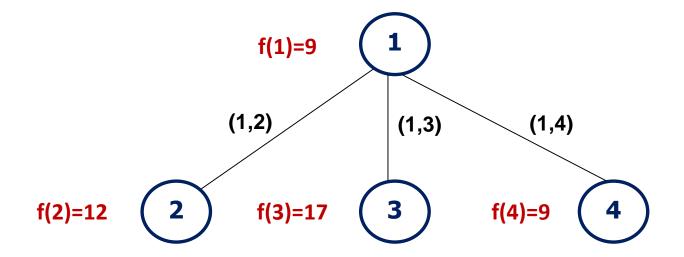

$$L = \{2, 3, 4\}$$

Calculăm f(4)

$$\begin{pmatrix}
\infty & \infty & \infty & \infty \\
3 & \infty & 0 & \infty \\
0 & 5 & \infty & \infty \\
\infty & 0 & 4 & \infty
\end{pmatrix}$$

- Linia 1 și coloana 4 devin ∞
- Elementul (4, 1) devine ∞

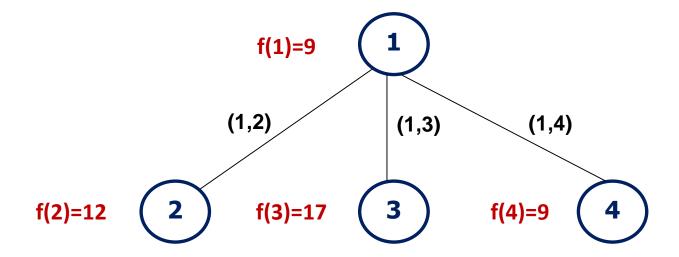
Calculăm f(4)

$$M_4 = \begin{pmatrix} \infty & \infty & \infty & \infty \\ 3 & \infty & 0 & \infty \\ 0 & 5 & \infty & \infty \\ \infty & 0 & 4 & \infty \end{pmatrix} - \text{Linia 1 și coloana 4 devin } \infty$$

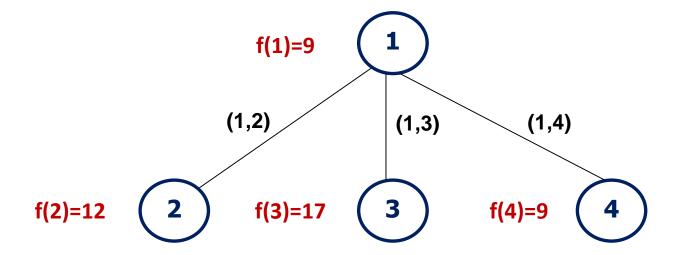
$$- \text{Elementul (4, 1) devine } \infty$$

$$- \text{Nu sunt necesare reduceri}$$

$$- \text{Obținem f(4) = f(1) + M}_1(1,4) = 9 + 0 = 9$$

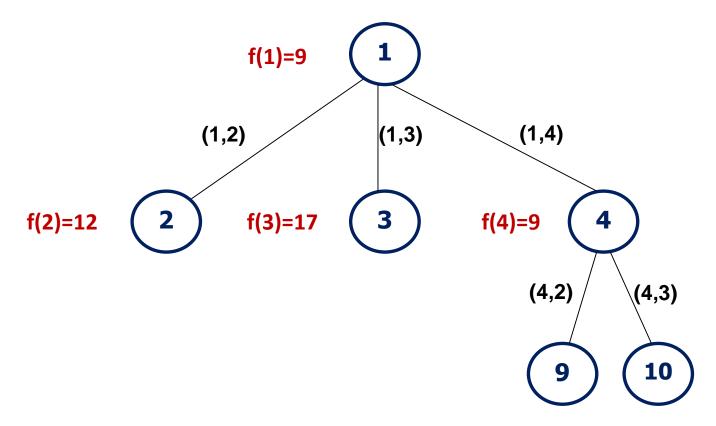

$$L = \{2, 3, 4\}$$

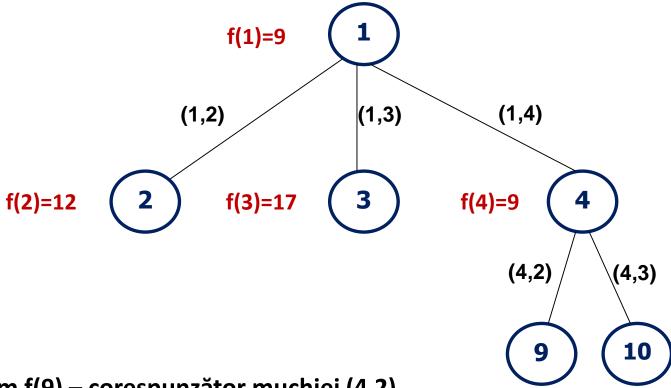
$$L = \{2, 3, 4\}$$

Extragem din L vârful cu f minim -> 4

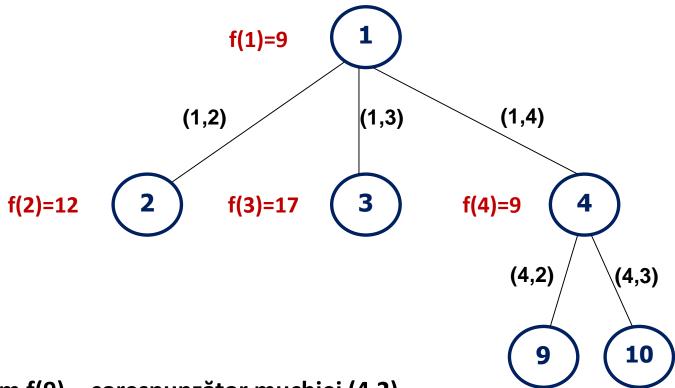
 $L = \{2, 3, 9, 10\}$

Calculăm f(9) și f(10) analog (pornind de la M₄)

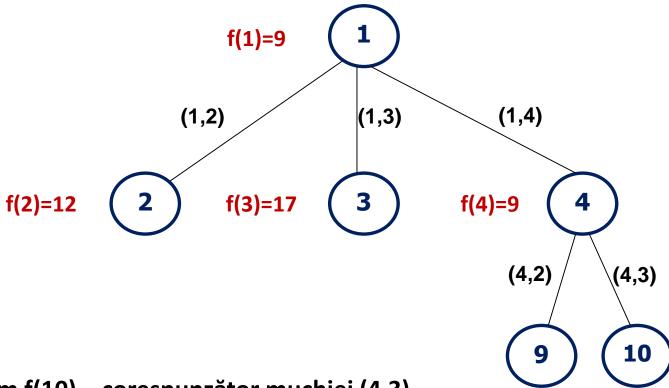
Calculăm f(9) – corespunzător muchiei (4,2)

$$M_4 = \begin{pmatrix} \infty & \infty & \infty & \infty \\ 3 & \infty & 0 & \infty \\ 0 & 5 & \infty & \infty \\ 3 & 0 & 4 & \infty \end{pmatrix} - \text{Linia 4 și coloana 2 devin } \infty$$
- Elementul (2, 1) devine ∞

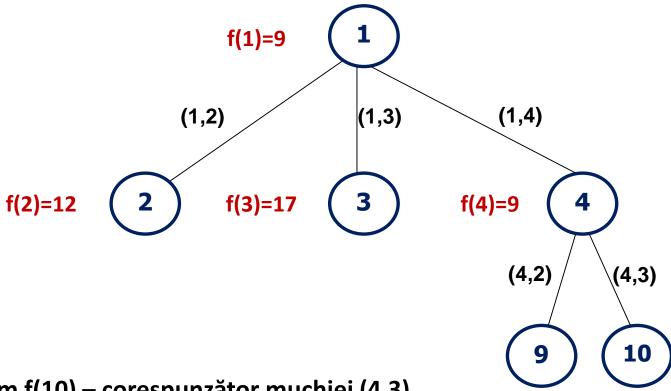
Calculăm f(9) – corespunzător muchiei (4,2)

-
$$f(9) = f(4) + M_4(4,2) = 9 + 0 = 9$$

Calculăm f(10) – corespunzător muchiei (4,3)

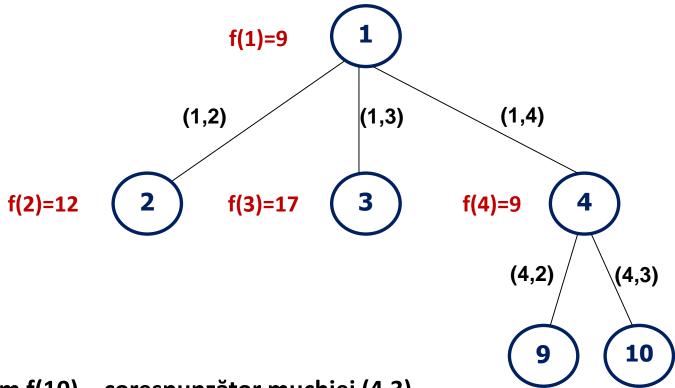
$$M_4 = \begin{pmatrix} \infty & \infty & \infty & \infty \\ 3 & \infty & 0 & \infty \\ 0 & 5 & \infty & \infty \\ 3 & 0 & 4 & \infty \end{pmatrix} - \text{Linia 4 și coloana 3 devin } \infty$$
- Elementul (3, 1) devine ∞

Calculăm f(10) – corespunzător muchiei (4,3)

$$\begin{pmatrix}
\infty & \infty & \infty & \infty \\
3 & \infty & \infty & \infty \\
\infty & 5 & \infty & \infty \\
\infty & \infty & \infty & \infty
\end{pmatrix}$$
- Linia 4 și coloana 3 devin ∞
- Elementul (3, 1) devine ∞
- Reducem linia 2 cu 3 și lini

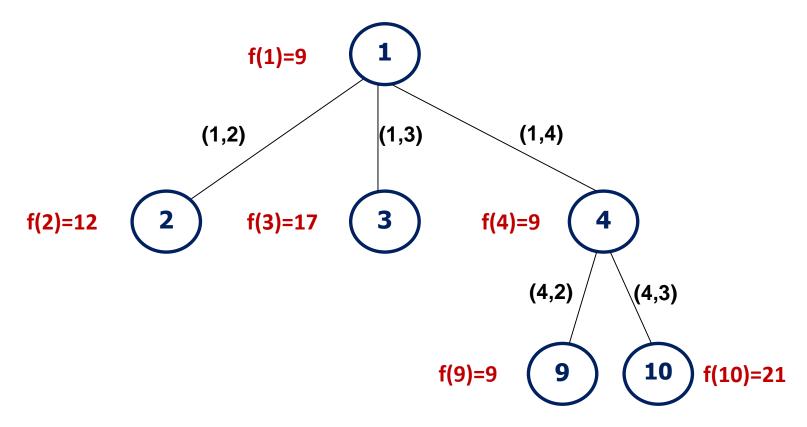
- Linia 4 și coloana 3 devin ∞
- Reducem linia 2 cu 3 și linia 3 cu 5

Calculăm f(10) – corespunzător muchiei (4,3)

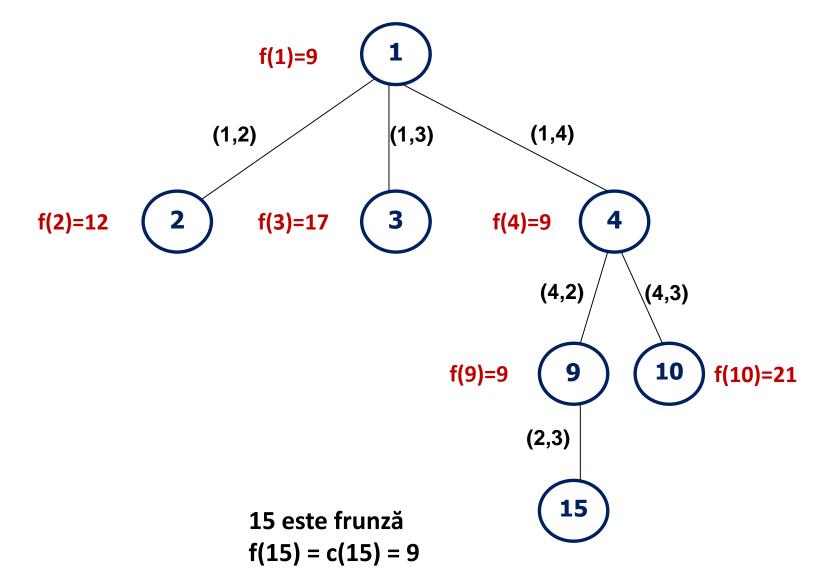
$$M_{10} = \begin{pmatrix} \infty & \infty & \infty & \infty \\ 0 & \infty & \infty & \infty \\ \infty & 0 & \infty & \infty \end{pmatrix}$$
- Linia 4 și coloana 3 devin ∞
- Elementul (3, 1) devine ∞
- Reducem linia 2 cu 3 și linia 3 cu 5
- f(10)=f(4)+r+M .(4 3)=9+(3+5)+4=27

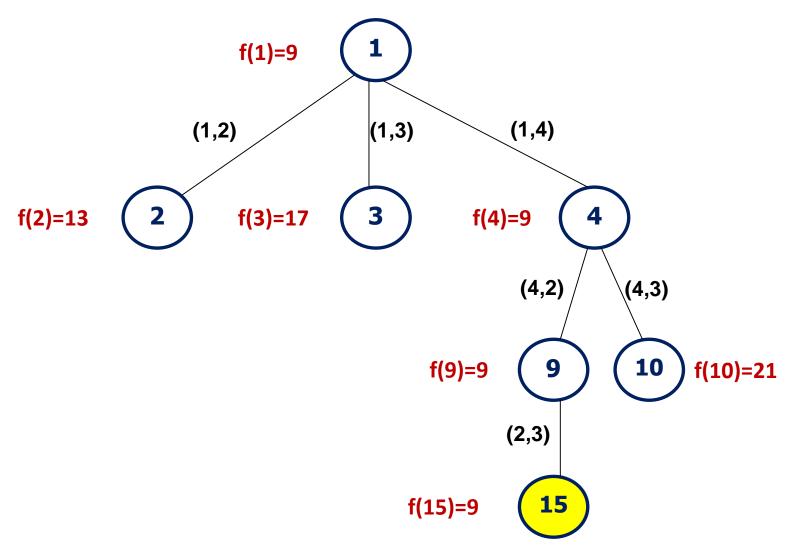
- $f(10)=f(4)+r+M_4(4,3)=9+(3+5)+4=21$

 $L = \{2, 3, 9, 10\}$

Extragem din L vârful cu f minim -> 9

- min devine 9
- se elimină din L toate vârfurile cu f mai mare decât 9
- L devine vidă -> STOP